

ALBUM-75

784.089.63

ЗБИРКА ОДАБРАНИХ ПЕСАМА

У један, два, три и четири гласа

за

ШКОЛСКУ ОМЛАДИНУ

удесно

ВЛАД. Р. ЋОРЋЕВИЋ.

ЦЕНА 2 ДИНАРА или 2 КРУНЕ.

3235134
27. XII. 1934

ЈАГОДИНА 1909.

ALBUM - 71
784.089.63

БИБЛИОТЕКА
МУЗИЧКЕ АКАДЕМИЈЕ

ИНВ. БР. 11.396

Народна Библиотека у Београду,

Тисак.

ЗБИРКА

ОДАБРАНИХ ПЕСАМА

У један, два, три и четири гласа

за

ШКОЛСКУ ОМЛАДИНУ

удесио

ВЛАД. Р. ЋОРЋЕВИЋ.

1006

3235/24

ЦЕНА 2 ДИНАРА или 2 КРУНЕ.
27. XII 1934

ЈАГОДИНА 1909.

Напомена.

Ова је књига управо треће издање моје „Збирке дечјих песама“, с том разликом што је још једанпут већа од ранијих издања. Седамнаест нових композиција са „Припремом из нотног певања“ управо је удвостручавају.

Књига је намењена ученицима основних школа и гимназија.

Што градиво нисам поделио на основну школу и гимназију узрок је што нисам хтео одређивати границу у опште до које треба да се употребљава у ком разреду или школи, што сам хтео оставити наставницима да сами према дечјој и својој способности и другим околностима бирају песме и што сам мислио да треба и оне најмање композиције употребљавати и у нижим разредима гимназије као лака вежбања у учењу нотног певања, и најзад што ће омладина овако имати за дуги низ година при руци све песме које је учила.

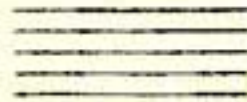
У I и II разреду основне школе ученици неће учити „Припрему из нотног певања“, али ће се довољно припремити и самим тим што ће при певању држати књигу пред собом и тиме навикавати своје очи на облик нота и на њихово спуштање и певање, па ће на тај начин и нехотице увидети да и њихов тон стоји у строгом односу са положајем нота. А то је већ велики успех. У III разреду основне школе мора се отпочети са „Припремом из нотног певања“, као што се и у осталом културном свету ради. У гимназији ће ученици ово само боље утврдити и онда се морамо надати успеху у нотном певању у нас до данас тако мало обрађиваном предмету.

Влад. Р. Ћорђевић.

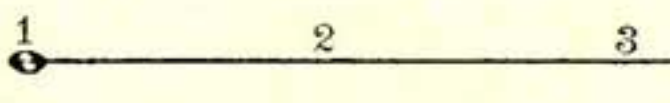
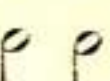
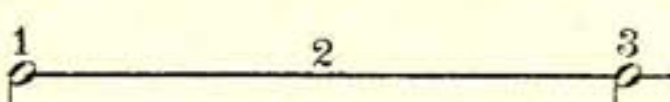
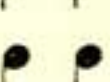
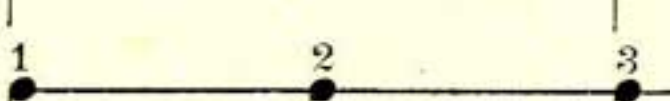
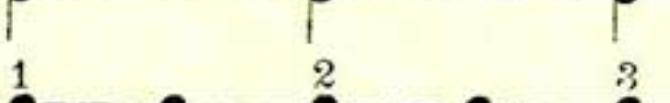
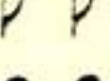
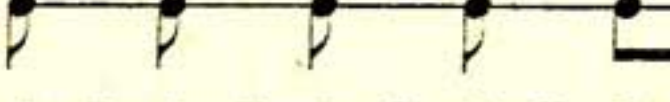
ПРИПРЕМА ИЗ НОТНОГ ПЕВАЊА.

Кад неко пева или свира чујемо гласове, које ћемо од сада звати тоновима.

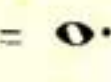
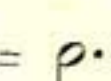
Сваки тон песме или свирке можемо да запишемо. Знаци којима пишемо тонове зову се ноте.

За писање нота треба нам линејски систем: , виолински кључ или ге (g) кључ: , а често и помоћне црте: .

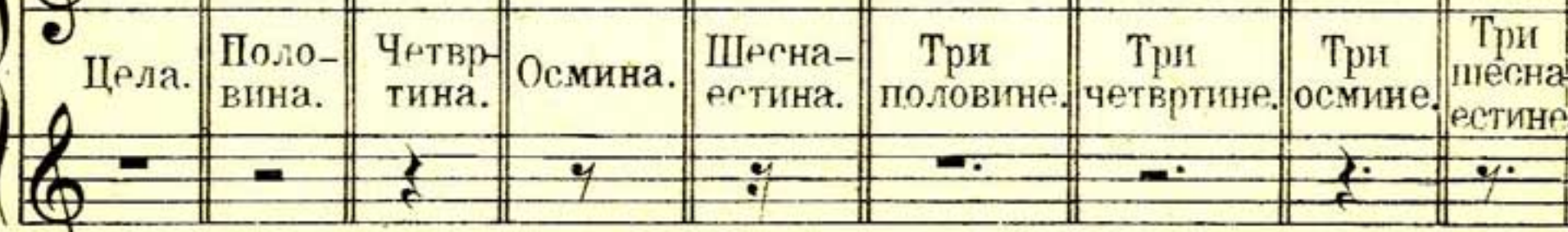
После овога треба знати: назив, облик и трајање нота. Бројеви показују колико би требало да избројимо док се једна нота отпева. Ноте су ово:

<u>Цела</u>		Једна =
<u>Половина</u>		једна =
<u>Четвртина</u>		једна =
<u>Осмина</u>		једна =
<u>Шеснаестина</u>		

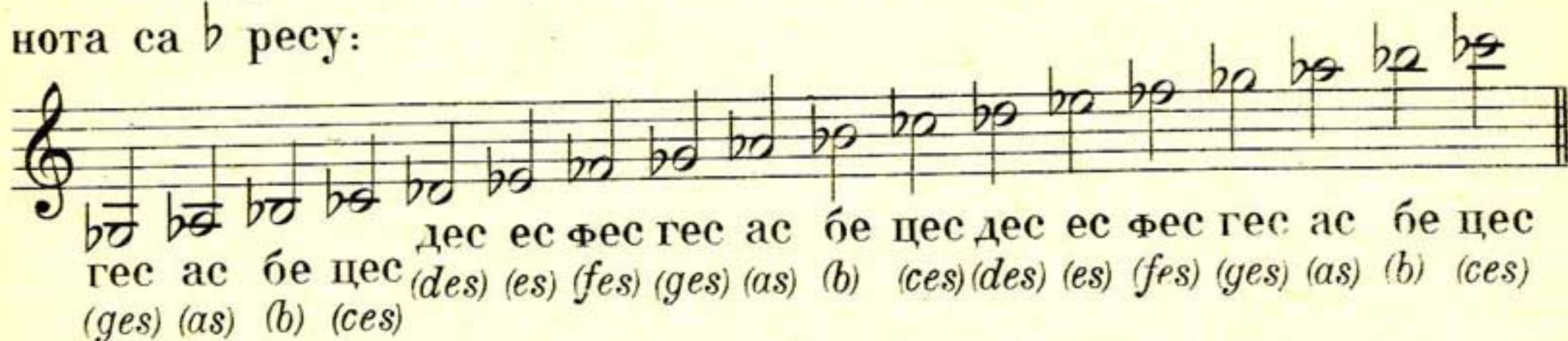
Још имамо и оваквих нота:

<u>Три половине</u> = 	<u>Седам четвртина</u> =
<u>Три четвртине</u> = 	<u>Седам осмина</u> =
<u>Три осмине</u> = 	<u>Седам шеснаестина</u> =
<u>Три шеснаестине</u> = 	

Паузе су знаци за ћутање. И пауза као и нота има разних по називу, облику и трајању:

Ноте:	
Паузе:	

Кад испред ноте дође $\flat$ оно снижава ноту за пола тона. Имена нота са $\flat$ ресу:

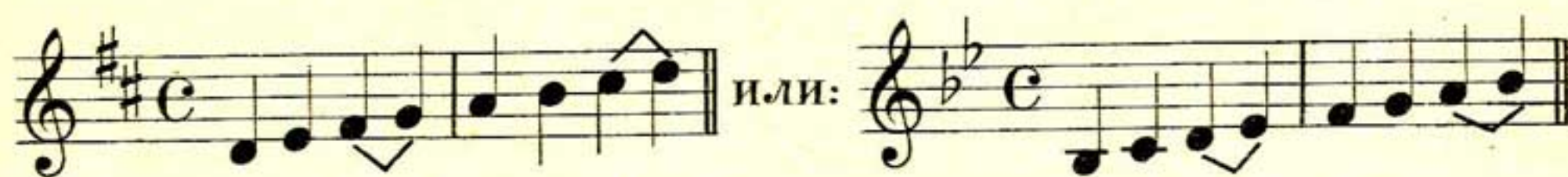

Ове предзнаке $\sharp$ или $\flat$ пишемо често у почетку комада одмах између виолинског кључа и такта и онда ти предзнаци вреде за све оне ноте у целом комаду, које носе име оних места на којима је $\sharp$ или $\flat$.

Знак $\natural$ испред ноте разрешава ту ноту од $\sharp$ или $\flat$.

Остале предзнаке нећемо засад учити.

Најмање одстојање при певању од једног тона до другог зове се полутон, а ако је то одстојање од једног тона до другог још једном толико, онда се то одстојање назива цели тон. У сваком целом тону има по томе два полутона. Код нота ћемо полутон обележити овим знаком $\wedge$, нпр:

Којом ћемо брзином да певамо, показују ове речи:

adagio = лагано, отегнуто,

lento = споро,

andante = полагано,

andantino = мало брже од *andante*.

moderato = умерено.

allegretto = лако, живо.

allegro = брзо, живахно,

vivace = живо, ватрено,

presto = врло брзо,

rit. или *ritardando* = успоравајући,

accel. или *accelerando* = убрзавајући,

a tempo = прву брзину.

Коликом ћемо јачином да певамо, показују ове речи:

p или *piano* = тихо,
pp или *pianissimo* = врло тихо,
mf или *mezzoforte* }
pf или *pocoforte* } = полујакко,
f или *forte* = јакко,
ff или *fortissimo* = врло јакко,

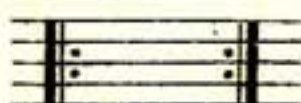
< или *cresc.* или *crescendo* = постепено јаче,

> или *decresc.* или *decrescendo* = постепено слабије (тише),

dim. или *diminuendo* = постепено слабије (тише),

> = да се нагласи нота над којом је овај знак.

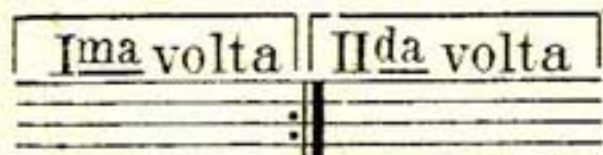
Оваквих речи има још више, али за сада је оволико доста.

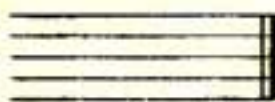
Знак показује да све ноте што се у њему налазе треба понова певати.

Знак показује да све ноте до њега треба понова певати, а исто тако да ваља поновити и оне ноте које долазе после њега.

Знак показује да ваља поновити оно што је испред њега.

Знак показује да ваља поновити оно што је после њега.

Знак значи да ваља једном одпевати до II da volta па то исто поновити али у том понављању прескочити I ma volta па певати II da volta и даље.

Знак или фине (*fine*) значи свршетак.

Знак = легато (*legato*) значи да ваља све ноте под тим знаком једним дахом одпевати.

Знак = стакато (*staccato*) значи да треба оштро и кратко певати ноте изнад којих дођу тачке.

Знак = корона или фермата (*corona* или *fermata*) показује да ноту или паузу изнад којих дође треба продужити за неко време.

Триоле су три ноте које се певају за исто време за које треба одпевати две такве ноте. Триоле се пишу овако $\overset{3}{\frown}$, н. пр. $\overset{3}{\text{♩}} = \text{♩} = \text{♩}$ или $\overset{3}{\text{♩}} = \text{♩} \text{ или } \text{♩}$.

Има још много ствари које би требало да изучимо али за сада је довољно да се ово запамти.

Сваки онај који хоће да научи нотну певати мора увек да пази на ово: Ако две или више нота леже на истој линији, или на истој празнини, онда се исте ноте истим тоном морају певати, н. пр.

Ако ноте иду на више онда и тон иде на више, н. пр:

Ако ноте иду наниже онда и тон иде на ниже, н. пр.

Али не иду увек ноте једна за другом него и прескачу по једно или по више места и ми морамо увек да пазимо по колико је места нота прескочила па и ми тако да удешавамо тон својим грлом. То ћемо најбоље да научимо кад почнемо да учимо песме које ће сада доћи. Увек морамо добро да видимо где нота стоји, за колико се пење или спушта, колико дуго траје и остале знакове које смо досада учили, па ћемо онда лако научити да певамо по нотама.

Међу одраслим ученицима има много њих који могу да певају само дубоке (ниске) тонове. Такви ученици мораће да науче ноте у бас кључу или еф (f) кључу: Ноте у бас кључу зову се овако:

ЈАГЊЕ МОЈЕ...

1. Јагње мо-је, ско-чи ма-ло, де да ви-дим ка-ко знаш;

ев' и ја ћу што си ста-ло, што се са мном не иг-раш?

2. Дед' поскочи ев' овако,
Дед' да видим ко ће пре;
Напред само брзо, лако,
До ливаде шарене.

4. Та што си се забленуло,
Куда гледаш онамо?
Хајд' будало, скочи брже,
Скочи, гледај овамо!

3. Гле ливаде, гле травице,
Та гле цвећа шарена,
Ту су многа браћа твоја
Бело-руна свилена.

5. Хајд' беканче, трчи тамо,
Паси траву зелену,
Ал' ми немој да опустиш
Сву ливаду шарену.

Стев. Милашиновић.

ДОБАР ЋАК.

1. Ја у шко-лу и - дем и до-бар сам ћак,

ко од шко-ле бе - жи де - ран је о - пак;

ко од шко-ле бе - жи де - ран је о - пак.

2. Учитеља слушај,
Па већ много знам:
Лепо читам, пишем,
Добро рачунам.

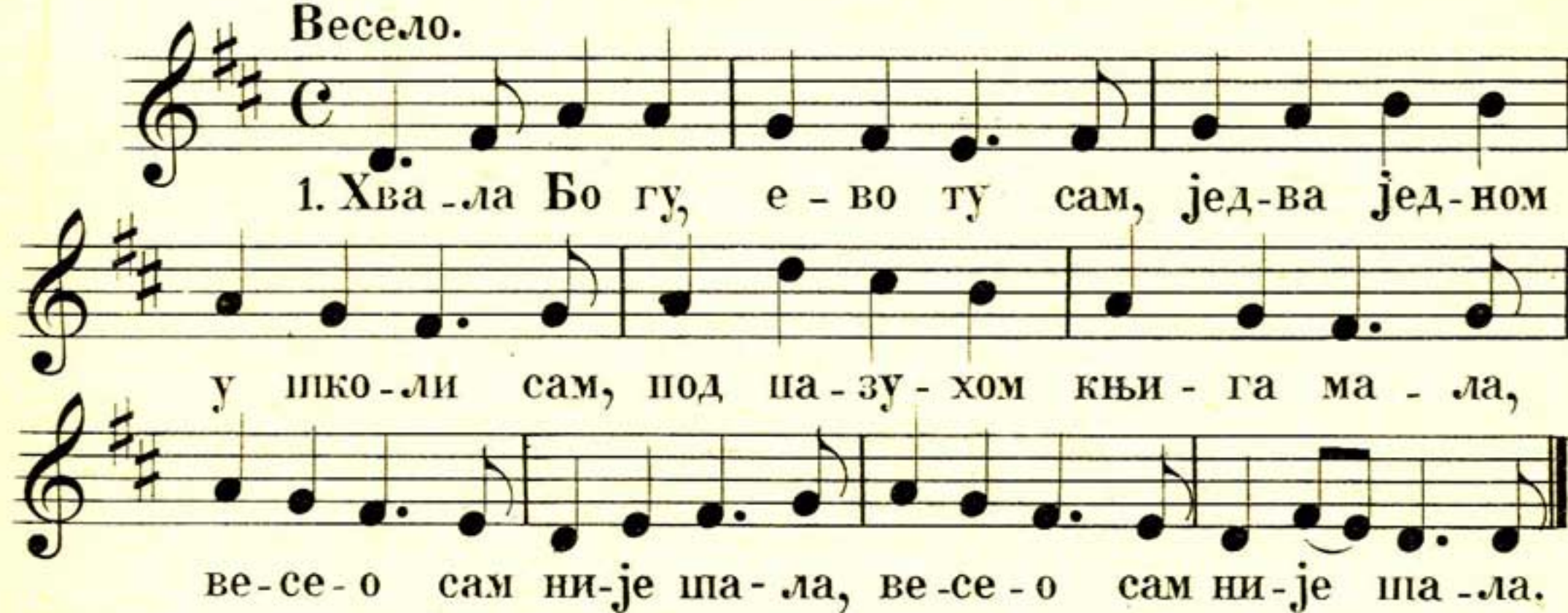
3. И другова имам
Добрих као ја,
Сваки нешто лепо
Испричати зна.

4. И певати умет
Лепе песме још,
Ни у самој игри
Нисам јунак лош.

5. Учитељ ме воли,
Јер сам добар ћак,
Ко од школе бежи
Деран је опак.

ХВАЛА БОГУ.

Весело.

1. Хва - ла Бо гу, е - во ту сам, јед-ва јед-ном
у шко-ли сам, под па-зу-хом књи-га ма-ла,
ве-се-о сам ни-је ша-ла, ве-се-о сам ни-је ша-ла.

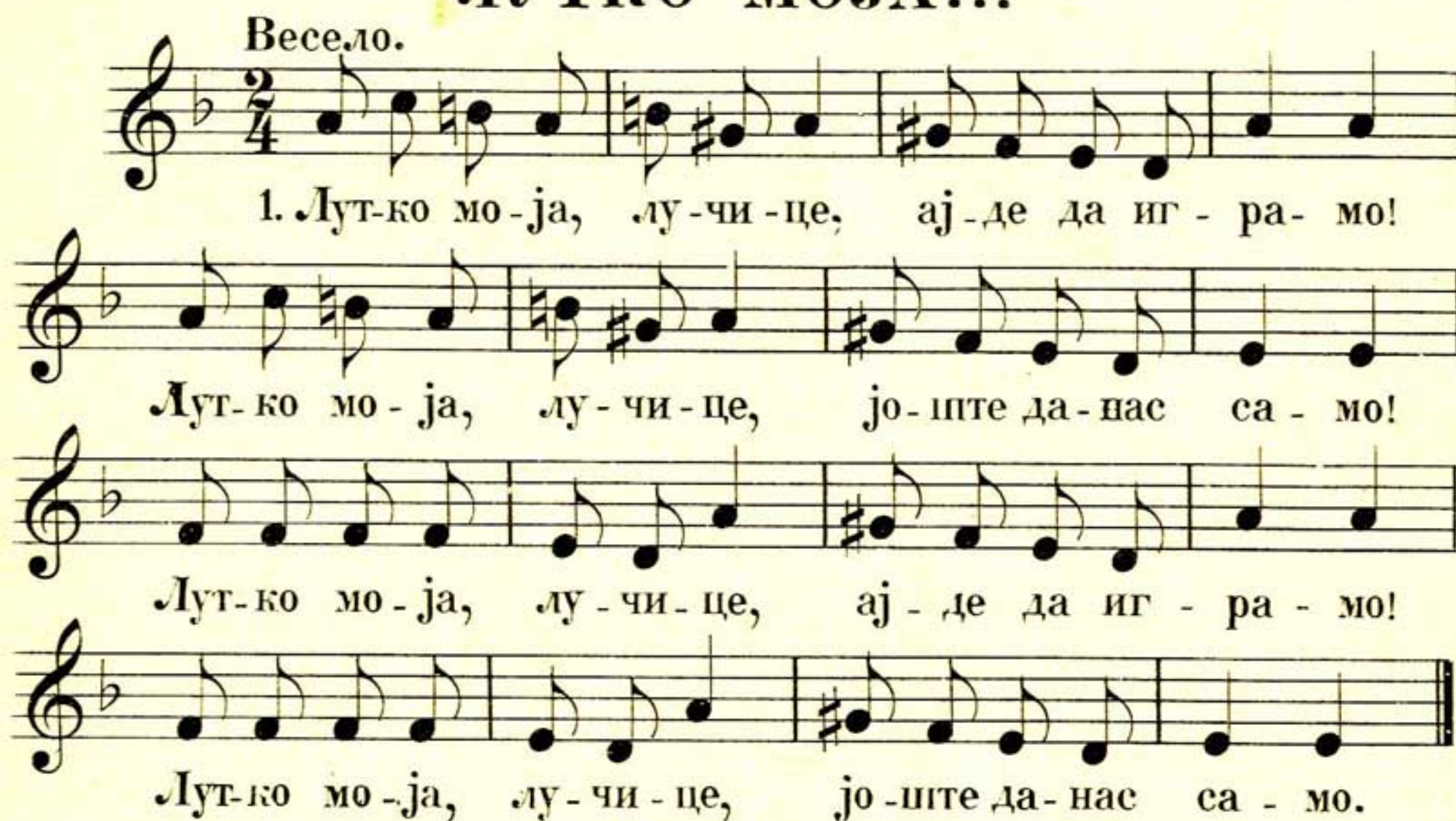
2. Данас отац довео ме
А учитељ увео ме,
Сад сам ђаче није шала,
Испуни ми с'жеља мала.

3. Другови се приближују
Како с'зовеш запиткују,
Ја им кажем, питам и сам
Док све редом не упознам.

4. Новајлија ја сам јоште,
А помоћи Бог ми хоће,
Учит' морам добро туде
Да од мене човек буде.

ЛУТКО МОЈА...

Весело.

1. Лут-ко мо-ја, лу-чи-це, ај-де да иг-ра-мо!
Лут-ко мо-ја, лу-чи-це, јо-ште да-нас са-мо!
Лут-ко мо-ја, лу-чи-це, ај-де да иг-ра-мо!
Лут-ко мо-ја, лу-чи-це, јо-ште да-нас са-мо.

2. Ципеле сам изула, мајстор и' оправља;
А сутра ћу у школу, ако Бог да здравља.

3. Ја ћу сутра у школу, одвешће ме стрина,
Јер ја имам, па имам већ седам година

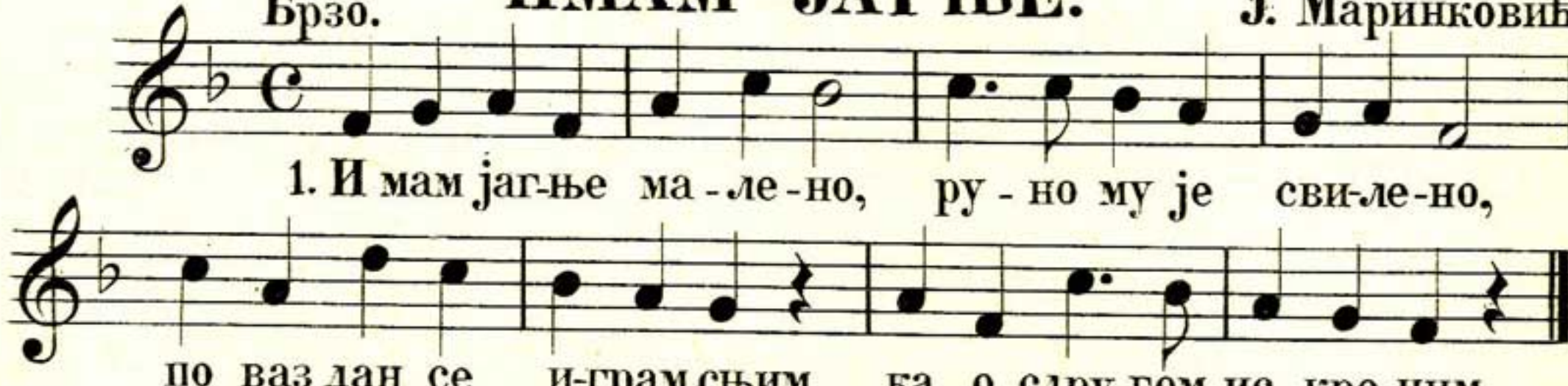
4. Лутко моја, лучице, што си тако мала?
Да си већа, и тебе у школу би дала?

5. Али нека, нека те, остај мало сама;
Бићеш и ти старија за годину дана.
6. Увек ћеш ме чекати, код мог брата Луке;
Кад се вратим из школе, ти рапири руке.
7. Кад те браца испусти, мораш лепо дубит;
Кад се вратим из школе, ја ћу те пољубит?
8. Покашћу ти писмена из мога буквара;
Учићу те како се српски разговара.

Чика Јова Змај.

ИМАМ ЈАГЊЕ.

Брзо. Ј. Маринковић.

1. Имам јагње ма-ле-но, ру-но му је сви-ле-но,
по ваздан се и-грам сњим, ка-о сдру-гом ис-кре-ним.

2. Свеже траве накосим,
Па је њему доносим.
Изнесем је на длану
Моме милом бекану.

3. Кад се тако најео
Он поскочи весео
Звонце чини: цин, цин, цин,
Ја у игру хајд' за њим.

4. Умиљато јагње ти,
Ко те неће волети?
Умиљато јагње ти,
Ко те неће волети?

КО ЈЕ ГОСПОДАР?

Умерено. Ј. Маринковић.

1. И-мам пун цеп ше-ће-ра од мог ку-ма дар,
па ше-ће-ру го-во-рим: „ја сам го-спо-дар!“
па ше-ће-ру го-во-рим: „ја сам-го-спо дар!“

2. Шећер вели: „једи ми на желучев квар,
Кад се лаком наједеш, ја сам господар!“

3. Ја шећеру говорим: „ти си лепа ствар,
Ал' јешћу те помало, ја сам господар!“

4. „Ја те могу бацити, макар да си дар;
Ја имадем разума, ја сам господар!“

Чика Јова Змај.

ПАУН ПАСЕ.*)

Народна.

Умерено.

Па - ун па - се, тра - ва ра - сте, па - ун, па - ун,
па - ун мој, па - ун, па - ун, па - ун мој!

или: Па - ун па - се, тра - ва ра - сте,
мој па - у - не, сив со - ко - ле!

Пауна ми глава боли,
Пауна ми руке боле,
Пауна ми ноге боле,
Пауна ми плећа боле,
Пауна ми леђа боле,

Пауна ми крста боле,
Пауна ми очи боле,
Пауна ми уши боле
Паун лети да полети!
На чије ће дворе пасти?
Еј, на дворе Иванове!

ОЈ ЈАВОРЕ.

Народна.

Ој ја - во - ре, ја - во - ре, ја - во - ре!

или: Ој ја - во - ре, ја - во - ре, ја - во - ре!

Чујем, чујем, здраворе!
Имате ли девојке?
Имам коло велико!
Дајте нама бар једно,
Не дамо вам ни једно.
А ми ћемо кроз воду.
Кроз воду је дубоко.
А ми ћемо кроз поље.
Кроз поље је широко.
А ми ћемо кроз шуму.
А кроз шуму вешају.

А ми ћемо кроз шибље.
Шибље ће вас шибати.
А ми ћемо код кума.
Код кума је срамота.
А ми ћемо код попа.
Код попа је грехота.
А ми ћемо код Бога.
Код Бога је високо.
А ми ћемо на силу.
Сила Бога не моли.
Отворте нам капију!
Отворена још синоћ.

*) „Паун, паун, паун мој; паун, паун, мој“ или „мој пауне, сив соколе“ понавља се уз сваки ред.

ТИТА, ТИТА ЛОБОДА.

Немам никог од рода,
Само брата и Бога.
Ја га послах у бостан,
Да набере ђулистан,
Не погоди ђулистан.

Већ погоди јабуку.
Гризе мома јабуку,
Уједе се за руку.
Јао, јао ручице,
Девојачка душице.

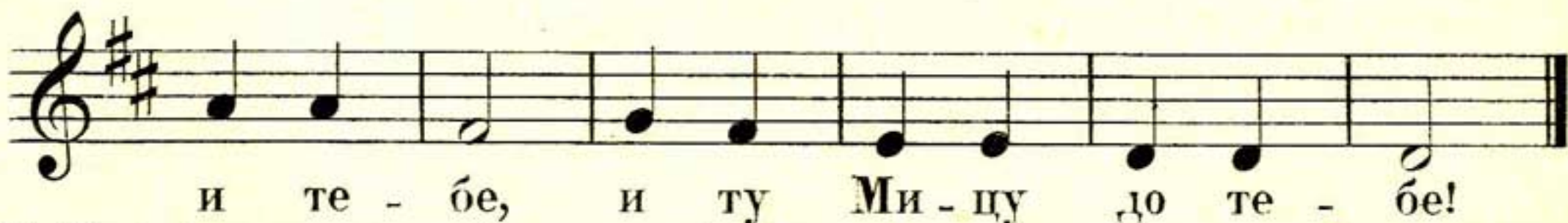
ЈА ПОСЕЈАХ ЛАН.

Ја ишчулах лан,
Ја потоших лан,
Ја извадих лан,
Ја испредох лан,
Ја изатках лан,

Ја скројих лан,
Ја саших лан,
Ја обукох лан,
Ја исцепих лан,
Ја закрпих лан.

ШИБЉИКО.

*) „Карала ме, карала ме Иванова мајка“ понавља се уз сваки ред.

КАКО МИ СЕ МАК СЕЈЕ.

А како ми мак клија, како?

Овако, овако!

А како ми мак цвета, како?

Овако, овако!

Како ми се мак чупа, како?

Овако, овако!

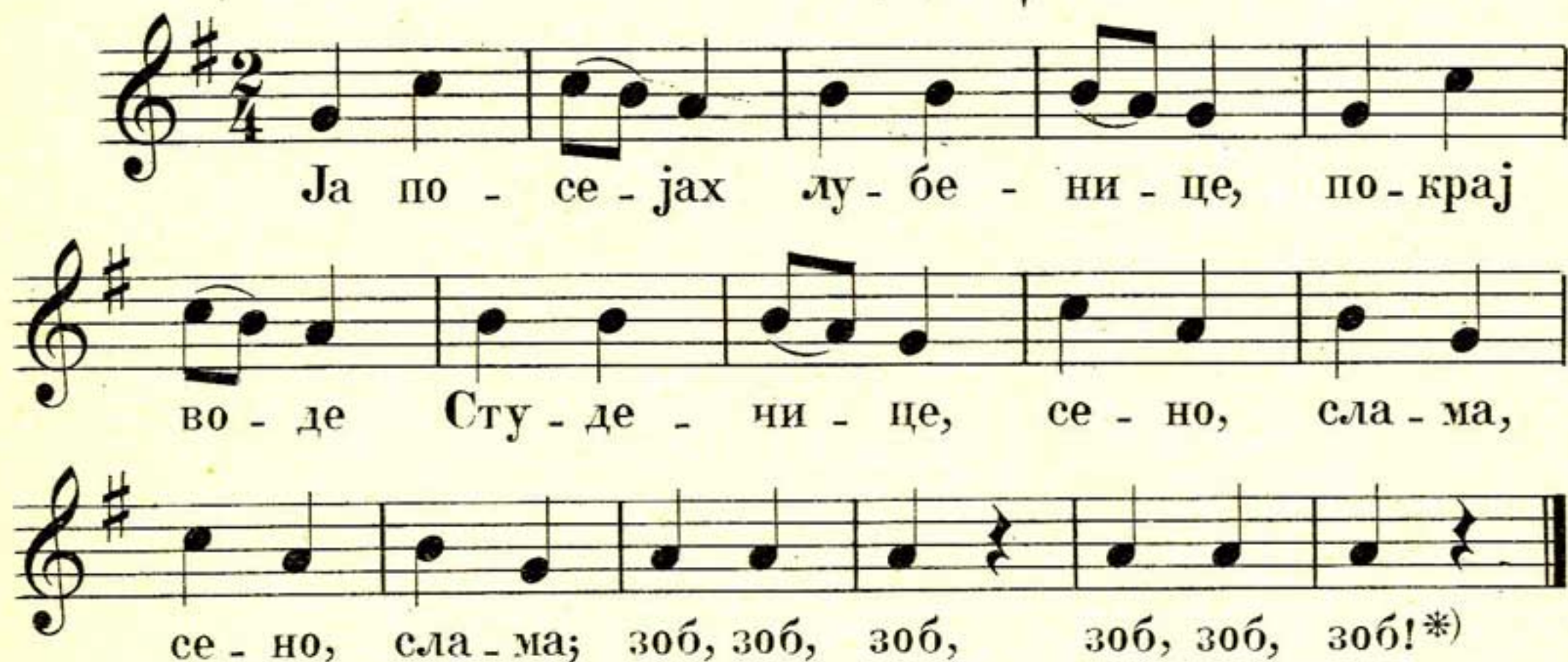
Како ми се мак туче, како?

Овако, овако!

КОЛАРИЋУ, ПАНИЋУ.

ПЉЕСКАВИЦА.

Јечам, жито, седам и по;

А кукуруз девет и по.

*) „Сено, слама, зоб, зоб, зоб!“ понавља се уз сваки ред.

ВОЈВОДА И ДВА УЛАКА.

Ид' те, ид' те, два у ла - ка, два у - ла - ка
До - ве - ди - те ле - пу Ми - цу и уз Ми - цу

два ју - на - ка, и о - гле - да - ло, и о - гле - да - ло.
кон - дир ви - на,

2. Послао нас наш војвода,
Да нам дате лепу Мицу,
И уз Мицу кондир вина,
И огледало, и огледало.

3. Ид'те ид'те, два, улака,
Два улака, два јунака,
И водите лепу Мицу,
И уз Мицу кондир вина,
И огледало, и огледано.

4. Радуј нам се наш војвода,
Водимо ти лепу Мицу,
И уз Мицу и. т. д.

или:

Ид' те, ид' те, два ју - на - ка, два ју - на - ка,
До - не - си - те ле - пу Јас - ну, и уз Јас - ну

два у - ла - ка, у ру - мен ³ мед - но ви - но лер - је!
кон - дир ви - на,

ЛЕЖОЛЕ, ДРАГОЛЕ.

Умерено.

Је - жо - ле, дра - го - ле, дра - ги бра - те
мој, дра - ги бра - те мој! Ле - же, је - же
у о - ра - ње, је - жо - ле, дра - го - ле,

2. Устај јеже из орања,

4. Дигни јеже леву ногу,

3. Очисти се из орања,

5. Дигни јеже леву руку,

6. Јеже уши нарогуши.

У МИЛИЦЕ ДУТЕ ТРЕПАВИЦЕ.

Брзо.

Јагодице и бијело лице.
 Ја је гледах три године дана,
 Не могах јој очи сагледати,
 Црне очи ни бијело лице;
 Већ сакупих коло ђевојака,
 И у колу Милицу ђевојку,
 Не бих ли јој очи сагледао. И. т. д.

АЈДЕ ЛЕПА МАРО.

*) „Јежолe, драголе, драги брате мој, драги брате мој“ понавља се.

Ајде лепа Маро, господар је гладан!
 Леба у орману а нож на осталу.
 Ајде лепа Маро, господар је жедан!
 Вода у бунару чаша на орману.
 Ајде лепа Маро, господар је болан!
 Ја не могу доћи, коло оставити.
 Ајде лепа Маро, господар је умро!
 Ја не могу доћи, коло оставити.
 Ајде лепа Маро, господара носе!
 Нека њега носе, мене други просе.

ДА ПЛЕТЕМО СИТНО КОЛО.

 Да пле - те - мо сит - но ко - ло, еј муч - ну
 Рас-пли-ће - мо сит - но ко - ло, еј муч - ну

 иг - ру, еј и на дан, еј и на ноћ!
 иг - ру, еј и на дан, еј и на ноћ!

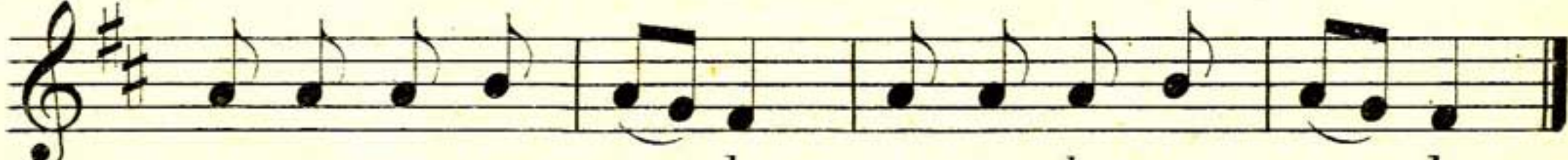
Лагано.
 или:
 Пле - тен та - нац, ко од - пле - те
 Пле - тен та - нац, ко за - пле - те

 нек за - пле - те пле - тен та - нац.
 нек од - пле - те пле - тен та - нац.

БЕРЕМ, БЕРЕМ ГРОЖЋЕ.

Умерено.

 Бе-рем, бе-рем грож-ће, док газ-да не до - ће,

 а кад газ-да до - ће, пре-сеш-ће нам грож-ће.

БАБА ТИКВЕ ПРОДАВАЛА.

Умерено.

Ба - ба тик - ве про - да - ва - ла,
за јур - ге - те да - ва - ла, ка - ђу ме - не,
ка - ђу те - бе, о - ко тро - је де - чи - це.

КАЛИЛО.

Лагано.

Ка - ли - ло, ка - ли - ло, ка - ли - ве - ли
ви - то пер - је сјај - но, зе - ле - но,
из ка - ме - на во - да те - че о - ва - ко о - ва - ко!

ДЕВОЈЧИЦА ПЛАТНО БЕЛИ.

Умерено.

Де - вој - чи - ца плат - но бе - ли
о - ва - ко, о - ва - ко!

Из бунара воду вуче овако, овако!
Из корита воду пљуска овако, овако!
Ту се пружа танка стаза, овако, овако!
Туд се шеће младо момче, овако, овако!
Гледала их стара мајка, овако, овако!
На девојку прстом прсти, овако, овако!

МЕДВЕД БЕРЕ ЈАГОДЕ.

У широке мерице.
Отуд иду чауши,
Па медведа за уши.
Медвед стаде плакати,
Па се њима молити.
Тешила га лисица,
Курјакова сестрица:
Немој медо плакати,
Данас, сутра Видов-дан,
Ићићемо па вашар,
Купићемо чизмице,
На чизмице штиклице,

Па ћемо те женити,
Узећемо лисицу,
Курјакову сестрицу.
Врана с' куће скакуће,
Оће енга да буде.
Мачка маће са крова,
Оће кума да буде.
Миш припас'о кецељу,
Оће кувар да буде.
Кум са крова скочио,
Па кувара појео.
Стану гости плакати,
Ко ће њима кувати?

ИГРА КОЛО.

У том колу лепа Смиља игра.
Ала Смиља медна уста има;
Да ме хоће пољубити нима,
Волела бих нег' двадесет и два.

НЕСТАШНИ ДЕЧАЦИ.

Брзо.

Ј. Маринковић.

1. Ла - ку иг - ру за - мет - ну - ли не сташ - ни де -
 ча - ци, ус - ка им је со - ба њи - на
 а ус - ки со - ка - ци. На брег! на брег!

2. У поље се заукали, 3. У горици презеленој 4. Ту подижу из прапине
 Ка зеленом брегу, Срце им снажи, Најмилије дворе,
 Одавно им додијало Ту им око лештирића Прескачу их муњевито
 Ушколскоме стегу Шаренога тражи. Од доле до горе.
 На брег! на брег! На брег! на брег! На брег! на брег!

5. Ту ускличу поносито 6. Гледи вазда умиљато,
 Колко шума вреди, Па им срећу снажи,
 А „пролеће“ иза цбуна У „пролећу“ среће доста
 Ђути па их гледи. Срећан ко је тражи.
 На брег! на брег На брег! на брег!

Грчић Миленко.

ЈА САМ ДОБРЕ ВОЉЕ.

Брзо и весело.

Ј. Маринковић.

Ја сам ђа - че доб - ре во - ље,
 здрав сам, чи - о, пра - ви бег, во - лим шу - му.
 во - лим по - ље, цвет - ну до - љу, зе - лен брег;

у шу - ми - ци ти - це по - је, на по - ља - ни
на бре - гу се че - ле ро - је, у до - ли - ни

1. пу - штам змај, пра ви рај. А - ли школски од - мор про -
2. ће и иг - ра - ње прес - та сад; школ ско до - ба о - пет

до _____ ће да на - но - во поч - нем рад.

2. Када стригу златно руно,
Радо гледам овчаре,
Кад доведу сношје пуно
Па се здену камаре,
По вршају радо трчим,
По слами се премећем,
И бумбара радо зврчим
И клепалом клепећем.

Али школски одмор прође,
И играње преста сад
Школско доба опет дође,
Да на ново почнем рад.

3. А кукуруз кад запушти,
Тад' и мени даје знак,
Да је време да се љушти,
Да се бере пабирак;
А да видиш мог весеља
Кад се бере виноград,
Но сад питам учитеља,
Јер без тога нисам рад.

Али школски одмор прође,
И играње преста сад
Школско доба опет дође,
Да на ново почнем рад.

4. Ја сам ђаче добре воље
Здрав сам, чио, прави бег.
Волим шуму, волим поље,
Цветну дољу, зелен брег,
А још више књигу моју,
Она ми је мио гост,
Њом забављам дулу моју,
Њоме снујем будућност.

Али школски одмор прође,
И играње преста сад
Школско доба опет дође,
Да на ново почнем рад.

Грчић Миленко.

БЛАГО НАМА ТИЦАМА.

Умерено.

С. Ј. Ник.

1. Бла - го на - ма ти - ца ма, по зе - ле - ним

шу - ма - ма, све што на - ма тре - ба,

до - би - ја - мо с'не - ба, до - би - ја - мо с'не - ба.

2. Још нам стоји на вољу,
Прелетати по пољу,
И по милој гори
Песма нам се ори.

3. А кад сунце залази,
Свака грану налази,
Те проспава пријатно
И урани радосно.

4. А у зору плаву,
Скочимо на траву,
Са довољства тога
Ми слаavimo Бога.

Грчић Миленко.

СУНЦЕ ЗАЋЕ.

Народна.

Сун - це за - ђе за не - вен за го - ру,

сун - це за - ђе за не - вен за го - ру.

Јунаци се из мора извозе,
Бројала их млада Ђурђевица,
Све јунаке на број набројала.
До три своја добра не наброји:
Прво добро Ђурђа господара,
Друго добро ручнога девера,
Треће добро брата рођенога.

За Ђурђем је косу одрезала,
За девером лице изгрдила,
А за братом очи извадила,
Косу реже, коса гушћа расте,
Лице грди, лице лешпе расте,
Али очи немогу израсти,
Нити срце за братом рођеним.

КИША.

А. Ш. Чупић.

Брзо.

1. Ки-шо, ма-ти, бла-го-да-ти! па-дај, па-дај,

прах у-то-ли, дај жи-во-та го-ри, до-ли. го-ри, до-ли.

2. Кишо, мати, благодати! 3. Кишо, мати, благодати!
 Покваси ми цвеће мило, И поток те чека вити,
 Не би л' јоште лепше било! Па ће боље жуборити.

Чика Јова Змај.

ЧЕТИРИ ГОДИШЊА ВРЕМЕНА.

Умерено.

1. Већ пре-ста де зи-ме ху-ка, гнез-да пра-ве

ти-чи-це, ку-ка-ви-ца већ за-ку-ка,

зе-ле-не се трав-чи-це. Љу-би-чи-це

пла ве чи-це пла-ве по-диг-ле су гла-ве,

2. Сунце греје, ружа цвета,
Лоза врежу пустила;
Клас сазрева тога лета
Српу носи доста посла.

3. На дрви се лишће суши,
Ласте с' на пут спремају;
Ратар плугом земљу крши,
Гроздови се муљају.
Сазрело је воће, једе га ко хоће,
И вино се проба, јесење је доба.

Дену се пластови, вежу се снопови,
Радену је мило, што се тако збило.

4. Умукоше свуда тице,
А секира чује се;
А по снегу саонице,
Место кола вуку се.
Замрзла се вода и по њој се хода
Грејат' треба пећ, дошла зима већ.

ЈЕЛЕНЧЕ.

2. Гора га росом појила,
Кошута га млеком дојила.

3. Јеленче траву газило,
И у трави извор спазило.

4. Не да се више дојити,
Нит' се даје росом појити.

5. Сваки дан пије с' извора,
Милије му поље нег' гора.

6. Кошута гором лелече,
Пропашће ми моје јеленче!

- 24 7. Не слуша младо јеленче,
Што кошута гором лелече.
8. Већ оно скаче по пољу,
Бира траву бољу и бољу.
9. Туда је момче ловило,
И јеленче младо спазило.
10. Хитро се стрелом бацило,
Јеленче љуто ранило.
11. Јеленче пишти у гори
Хоће рана да га умори.

12. Кошута тужно запита:
„Кажи, је л' ти рана колика?“
13. Јеленче младо говори:
„Не питај ме, већ ме умори.
14. Бог нека момче убије,
Кад му не знаш друге судије!
15. За што ме тако ранило,
Кад му нисам ништа скривило.
16. Срцу ћу наћи ја лека,
„Ал' остаће рана до века.“

Ј. Суботић.

МОЈЕ СЕЛО.

В. Р. Ђорђевић.

Весело.

1. За го-ром је се-ло, ту се сри-ски
ди-ше, сри-ски збо-ри ши-ше, то ми о-мљ-
ље-ло, ми-ло мо-је се-ло, бу-ди ми ве-се-ло!

2. Ред је душа туна,
Врти пуни воћа,
У дому чистоћа,
Срца су нам пуна,
Тако моје село,
Буди ми весело!

4. Ми тежамо поље,
Знамо и за мобу,
Не знамо за злобу,
Сви смо добре воље.
Тако моје село,
Буди ми весело!

6. Нема сиромаха,
А кад је за село,
Село прегне цело,
Слога нам је јака,
Мило моје село,
Буди ми весело!

3. У моме сеоцу,
Задруга је сложна,
Чељад су побожна,
Син покоран оцу.
Мило моје село,
Буди ми весело!

5. Недеља нас води
Све у цркву смерне,
Вери својој верне,
То нам души годи.
Мило моје село,
Буди ми весело!

7. Са крајева свију,
Чује се повика,
Грла крупна, танка,
У венац се вију.
Тако моје село,
Буди ми весело!

8. Добри Бог ће дати,
К'о што ј' моје село,
Биће Српство цело,
А ја ћу певати.
Српство моје село
Буди ми весело!

РАДО ИДЕ СРБИН У ВОЈНИКЕ.

У маршу.

1. Ра-до и - де Ср-бин у вој - ни - ке; где зе-ле-не
бор-ба ње-му за - ба-ва је дра - га; још ми-ли-је

бе-ре ла-во - ри-ке; Јер пуш - ча-ни прах не-за-да-је
са-ло-ми-ти вра-га.

ње-му страх, јер пуш - ча-ни прах не за-да-је ње-му страх,
Лакше.

страх,страх,страх,страх! Ње-га на бој ма - ти и не-

ве-ста пра-ти, пра-ти, о - тац же-ли се - ди, да вра-

га по - бе-ди, по - бе - ди! На-пред и-де с' о - ру - жа-ном

Србин ру - ком, а зим-зе-лен ви-је му се за кло бу - ком;

пе-ва, кли-че срп-ски син, предњим стреша душ - ма-нин.

2. Пушка пуца, а топови ричу,
А јунаци оружани вичу:
„Ајте Срби, ајте у војнике,
Где се купе отаџбине дике!
Кивни гази враг
Напог дома мили праг!

На бојноме пољу, где с' јунаци кољу,
Славе берте цвеће, што увенут неће!
Док се наша миче снажна десна рука!
Допануће црни душман триста мука!
Кад зажели светли краљ
У смрт скаче Срб витез!

У РАНАМА.

Умерено.

1. У ра-на-ма на бо-јишту ле-жи ра-ње-ник,
не дра-жи га гром пу-ша-ка, нит' у-бој-ни бој-ни крик,
не дра-жи га гром пу-ша-ка, нит' у-бој-ни крик!

2. Не дражи га гром пушака,
Нит' ханцара звек,
Из болних се груди трза
Рањеника јек:

3. С' Богом, мила домовино,
С' Богом, роде мој!
За теб' само, за слободу
Полетех у бој.

4. А сад овде душу пуштам
Где је слаћан рај,
Где је пуцањ цевердара,
Бојни окршај.

5. Рањеник се с душом бори,
Мирно умире,
Очи своје укочене
Небу упише.

6. Пушка пуца а топ риче,
Барут мирише,
А рањеник на боришту,
Мирно издише.

ЛЕПА НАША ДОМОВИНО.

У маршу.

1. Ле - па на - ша до - мо - ви - но,
ој, ју - нач - ка зем-љо ми - ла, ста - ре сла - ве
де-до-ви - но, да би ваз - да срет-на би - ла!

W. R. G. 15.

ми - ла ка' но си нам слав - на,
 ми-ла си нам ти је - ди - на, ми - ла, ку - да
 си нам рав - на, ми-ла, ку - да си пла-ни - на.

2. Теци Саво, Драво, теци,
 Нити Дунав силу губи,
 Куд год течеш свету реци:
 Да свој народ Србин љуби,
 Док му њиве сунце грије;
 Док му рашће бура вије,
 Док му мртве гроб сакрије;
 Док му живо срце бије.

ДОК ЈЕ НАМА.

Умерено.

1. Док је на-ма, док је на-ма Милошају-на - ка,
 не бо-је се, не бо-је се Ср-би од Ту-ра - ка!
 2. Док је на-ма, док је на-ма Обилић Мило - ша,
 би - ће Турком, би - ће Турком у-век срећа ло - ша.

3. Не зна Турчин за грознију муку, 5. Нек паднемо, нек сви изгинемо!
 Него пасти Милошу под руку. У гроб ћемо мирно да легнемо!
 4. К'ошто соко голубове дави, 6. Док је нама Обилића Лава,
 Тако Милош јадне Турке гњави. Неће Срба заболети глава!

ОХ, ПРОЛЕЋЕ.

Умерено. Ј. Маринковић.

1. Ох, про-ле-ће по-но-си-то по-носан ти дан, ко-га
не би у-сре-ћи - о о-сме-јак ти знан, ко-га
не би у-сре-ћи - о о-сме-јак ти знан!

2. Чисто небо распућило
Свој плаветни крас,
А с' њега се осмејкује
Сунашце на нас.

3. Мило брдо шумадија,
Хладовити гај—
Сунашцу се лепом чини
Ко зелени рај!

4. У том рају тице сретне,
Ускликнуле сласт,
Небу ведром на захвалу,
Пролећу на част!

5. Не знаш да л' је јутро лепше,
Да л' сутона чар;
Све нам сија, све нам прија
Ко ненадни дар.

6. У срцу нам ускренуо,
Неки нови свет;
Што пролећу узоритом
Отпоздравља лет.

7. Ох пролеће поносито
Поносан ти дан!
Кога не би усрећно
Осмејак ти знан!

Грчић Миленко.

СЕЈА БРАТА НА ВЕЧЕРУ ЗВАЛА.

Лагано.

Се - ја бра - та на ве - че - ру зва - ла:
„Хај - де бра - те са мном ве - че - ра - ти;“ ој!

2. Не могу ти сејо вечерати,
Ја сам синоћ у механи био,
И с' Турцима кавгу заметнуо—
Убио сам јединца у мајке;
А цар неће ни сребра ни злата,
Већ он хоће у замену главу,—
Или моју или кога мога.
Мене нема нико заменити
Већ ти морам сутра погинути. И т.д.

ХИМНА СВ. САВИ.

29

Лагано.

1. Ус - - клик - ни - мо с љу - бав - љу
Срп - ске црк - ве и шко - ле

све - ти - те - љу Са - ви. Срп - ска ди - ка
све - ти - те љ - ској гла - ви. Доб - ри па - стир

школ - ска сла ва; Пој — те му Ср - би
Све - ти Са - ва.

1. 2.
пес - му и у - трој - те, трој - те!

2. Благодарна Србијо, пуна си љубави,
Према твоме пастиру, Светитељу Сави;
Босна и Ерцеговина, Светог Саве дедовина,
С тобом славе славу, Светитеља Саву.

3. Здраво Среме, Банате, и Србијо Стара,
Фрушка Горо, чувај нам тело Кнез Лазара;
Црна Горо, сестро мила, здраво и ти с' нама била,
Да слаavimo славу Светог Оца Саву.

4. Милешево слави се телом Светог Саве,
Кога славе сви Срби с' обе стране Саве.
Синан паша ватру пали, тело Светог Саве спали,
Ал' не спали славе, нити спомен Саве.

5. Пет векова Срби је у ропству чамио,
Светитеља Саве име је славио.
Чуј нам и сад песму, Саво, светитељска наша главо,
Поживи нам нашег доброг Краља Петра.

6. Да се српске све земље скоро уједине,
Сунце правде, слободе, да нам једном сине;
Да живимо сви у слози, Свети Саво ти номози,
Почуј глас твог рода, српскога народа!

ЈАРКО СУНЦЕ ОДСКОЧИЛО.

Лагано.

Народна.

Јар-ко сунце од-ско-чи-ло се - ле, жет-ва је,
хај, хај, хај, у-стај не спа - вај.*)

Наша моба сакупљена,
Окићена к'о сватови.
Караће нас стара мајка,
Млади момци и девојке,
Да зберемо с' њиве жито!

Громовниче затвор' небо,
Да не падне мутна дажда;
Да нам жито не обори,
Да нам злато не утине.

УЗ'О ДЕДА СВОГ УНУКА.

Лагано.

Народна.

У - з'о де - да свог у - ну - ка, мет - но га на
Брујање.
кри ло, па уз гус - ле
пе - ва о му Отегнуто.
што је нег - да би - - - ло.

Певао му српску славу,
И српске јунаке,
Певао му љуте битке,
Муке свакојаке.

Деди око заблистало,
Па сузу пролива,
И унуку своје рече,
Да гусле целива.

*) „Селе, жетва је, хај, хај, хај, устај не спавај!“ понавља се уз сваки ред.

4. Дете гусле пољубило,
П' онда пита живо:
Је ли, деда, зашто сам ја
Те гусле целив'о?

5. Ти не схваћаш, Српче мало,
Ми старији знамо;
Кад одрастеш, кад размислиш,
Каш' ће ти се само.

Чика Јова Змај.

ОЈ СЛОВЕНИ.

Умерено.

1. Ој, Слове - ни, јо-ште жи - ви реч ваших де -
до - ва; док за на - род ср - це би - је ње - го - вих си -
но - ва. Жи - ви, жи - ви, дух Словенски, жи - ви - ће вје -
ков' - ма! За - луд пре - ти, по - нор па - кла,
за - луд ва - тра гро - ма; за - луд пре - ти,
по - нор па - кла, за - луд ва - тра гро - ма!

2. Језика дар даде нам Бог силни громовити,
Нико дакле не сме нам то благо утрабити.
Макар на нас навалиле целог света чете,—
Бог је с' нама, ко прот' нама, с' њиме хајд' под пете!

3. Нека иста над нама се грозна бура узнесе,
Стена пуца, дуб се лама, земља нек се тресе;
Ми стојимо постојано ка'но клисурине,
Био проклет издајица Слав'ске домовине!

БРАНКОВО КОЛО.

Ј. Пачу.

p

Ко-ло, ко-ло, на-о - ко-ло, ви-ло-ви-то пла-хо-ви-то,

f

на-плете-но, на-ве-зе-но, о - ки-ће-но, за-чи-ње-но.

Бр-же бра-ћо а - мо, а - мо, да се ску-па по-и-гра-мо;

Ср - би-јан-че, ог-њу жи-ви, ко се те-би још не ди-ви;

Хер-це-гов-че, не од ла - не, од у - век си ти без ма-не;

Ој Бо-сан-че, ста-ра сла-во, твр-да ср-ца, твр-да гла-во;

f

ти си ка-но кре-мен ка-мен, где ста-ну-је жи-ви пла-мен.

p

А - о Е - ро, твр - да ве - ро, ко јо те - бе

јо - ште те - ро, ти си ка' но хит - ра му - ња,
 што ни - ка - да не по - ку - ња. Ко - ло,
 ко - ло, на - о - ко - ло, на - о - ко - ло!
 А - о Срем-че, гу - јо љу - та, сва - ки ју - нак
 по сто пу - та; Цр - но - гор - че, ца - ре ма - ли,
 ко те ов - де још не хва - ли!
 Мачем би - јеш мачем се - чеш, мачем се - би бла - го те - чеш.
 бла - го тур - ска гла - во су - ва, кроз њу гор - ски ве - тар ду - ва;

БОЖЕ БРАТИНСТВА.

Andante. Лагано.

Д. Јенко.

1. Бо - же бра-тин - ства, љу - ба - ви сло - ге,
 по - зо-ри ди - ван нек си - не дан! Је - динство мишљу,
 сун - чаним зра-ком да бу-де про-жман и зат-кан!
 Нек пес-мајек - не сил-но ког ром, и ср - цетек - не
 на - ро ду мом: За зо-ром бе - лом да и дан за-же - ли,
 и ста - ре ра - не ко - совске за - це - ли! О -
 сва - ни, о - сва - ни, о - сва - ни, освани, да не бе - ли

Завршни део:
 Coda.
 О - сва - ни, да не бе - ли!

2. У кога срце србинско бије,
 Ко прошлост своју памти и зна:
 Ступај у коло, нека се вије,
 Данак ће синут Бог ће да да.
 Нек песма јекне, силна и т. д.

СРПСКО ОРО.

Умерено брзо.

Зар. Р. Поповић.

О - ро, о - ро, о - ро, о - ро, о - ро,
 о - ро, о - ро, о - ро... Ај, ај, ај!
 Ср - би бра - ћо збе - ри - мо - се, са - ку - пи - мо,
 за ру - ке се у - ва - ти - мо,
 са сви' стра - на по - ле - ти - мо, срп - ском пес - мом
 по - ве - ди - мо, по - ско - чи - мо,
 и сви - ра - лом; па ма би - ло гај - ду - ни - цом,
 ил' гај - да - ма, ил' диш - ла - ма,
 ил' сви - рај - ком, ил' ду - ду - ком, ка - ра - ба - ма,
 ил' ка - ва - лом, ил' шу - цељ - ком, бу - га - ри - јом,
 меш - ни - ца - ма, там - бу - ри - цом ил' шар - ки - јом,
 ил' гус - ла - ма, двој - ни - ца - ма, дво јан - ка - ма;
 сви - ра - ле су о - ве срп - ске
 ма ко - ја би за - врж - да - ла,

p

ср - це срп - ско и - грат' о - ће, јер сви - ра - ле

срп - ске ка - жу: где - год сви - ре, о - ро би - ће,

p о - ро, о - ро, о - ро, о - ро, о - ро, о - ро,

ff о - ро, о - ро, О - ро и - гра на вр' Ша - ра,

f па се 'ва - та и Вар - да - ра; у глас мом - ци

p и де - вој - ке, пес - му по - ју, под - ска - ку - ју;

Ср - ба - ди - ја о - ро во - ди, о - ро во - ди

и на - во - ди: Ср - би, бра - ћо, 'ај - те бр - же!

'ај - те бр - же сви у о - ро: из Ср - би - је,

Шу - ма - ди - је, Цр - не Го - ре и Ко - то - ра,
 Бос - не ми - ле са Кра - ји - ном... Кра - јиш - ни - ци,
 Ср - би бра - ћо! Дал - ма - тин - ци, Ер - це - гов - ци!
 Ду - бров - ча - ни, син - ци дра - ги! Ма - ће - дон - ци
 и Сла - вон - ци! Ба - ња - ња - ни и Бач - ва - ни!
 Срем - ци дра - ги и Ба - рањ - ци! и сви дру - ги
 с' Ве - ле - би - та
 из до - ли - на, ка' и о - ни са пла - ни - на:
 и са Ша - ра, са Ба - бу - не и Лов - ће - на,
 са вр' Ко - ма и Ви - то - ша, с' Ко - па - ни - ка
 и Руд - ни - ка, са Ја - стреп - ца и Вен - ча - ца,

mf
 са А - ва - ле и Не - реч - ке, с' Пе - ли - сте - ра
f
 с' Га - ли - чи - це и Па - ја - ка, Про - кле - ти - је
 и са Ни - ча, и са Рг - ња и Пе - ри - на,
 Ро - ма - ни - је;
 са Кос - ма - ја и са Це - ра и са Фруш - ке
ff
 „Све - те Го - ре;“ ка' и о - ни из до - ли - на:
 о - ко Са - ве и М - ра - ве
p
 бла - ге Дра - ве и Ни ша - ве, и Ду - на - ва
 и Бо - ја - не и Не - рет - ве, о - ба Дри - ма
 и Вар - да - ра, Стру - ме, Стру - ме и Стру - ми - це,
 и При - мор - ја,
ff
 и Ти - мо - ка „Злат - но - га По - то - ка;“ Бос - не,
 Крш - не, Бос - не и Вр - ба - са, *p* Дри - не, У - не
 ску - ши - мо се,
 и Це - ти - не, и сви ре - дом на - о - ко - ло,
 по - и - грај - мо ср - би - јан - ско о - ро ко - ло!
 W. R. G. 15.

ff

По - ве - ди - мо са - мо срп-ски, за-сви-рај-мо ба-нат-ски!

по - и - грај-мо сре-мач-ки! по - пе - вај - мо мо-рав-ски!

по-ско-чи-мо вар-дар-ски! У-сит-ни-мо ти-моч-ки!

за-гу-ди-мо и-бар-ски! *ff* Ај, ај, Ср-би бра-ћо!

p

збе - ри - мо се, са - ку - пи - мо, са сви' стра - на
за ру - ке се у - ва - ти - мо, по - ве - ди - мо,

по - ле - ти - мо, срп-ском пес - мом и сви - ра - лом,
по - ско - чи - мо;

f

на ма би - ло гај-ду - ни - цом, ил' сви-рај-ком,
ил' гај-да - ма, ил' дип-ла - ма, ил' ка - ва - лом,

mf

ил' ду - ду - ком, *f* ка - ра - ба - ма, меш-ни - ца - ма,
ил' шу - пељ-ком, бу - га - ри - јом, ил' гу - сла - ма,

p

там-бу-ри-цом ил' шаркијом, О-ро, о-ро, о-ро, ој!
двој-ни-ца-ма, двој-ан-ка-ма.

ЈА САМ МЛАДА СРПКИЊА.*)

1. Ја сам мла - да Срп - ки ња, Мил - ком
и - мам дру - гу Срп - ки - њу, Ан - ку

ме зо - ву: и - мам дра - гог Во - ји - на,
ку - мо - ву, срп - ског си - на Ср - би - на,

ле - пог, дич - ног, Ср - би - на; пра - вог Ср - би - на.

2. Мати ми је Српкиња,
Српског оца кћи;
Оца си ми дојила
Српска мајко ти:
Срб Србина родити,
Српска сиса дојити,
Мора новог Србина,
Правог Србина.

3. Ја ћу младом Србину
Српче родити;
Српским ћу га Србина
Млеком дојити:
Нека и он Српству да,
Опет новог Србина;
Лепог, дичног, Србина,
Правог Србина.

4. Волим једног Србина
Нег' туђ цео свет,
Макар да га одева
Свила и скерлет!
И кад будем умрети
Кћер ћу моју заклети,
Нека љуби Србина,
Правог Србина

*) Овако се пева и: „Ја сам Србин, српски син.“

Ц, И, Ц.

Брзо.

М. М. Протић.

1. Ал' се не - бо о - сме - ји - ва,
 ал' се ре - ка пла - - ви,
 бар - че у чун снџи - ва, јас - по
 ко на ја - - ви. ја - ви.

2. Он хитнуо удичицу
 Рибицу је стек'о;
 Метн'о је на жеравицу
 Па је тако пек'о.

3. Жеравице дед' се труди,
 Немој тако споро,
 Рибица му већем руди,
 Готова је скоро.

4. Руди риба јоште мало,
 Сад му је печена,
 Срце му је заиграло,
 Амо сад милена!

5. Доле ћемо јако сести
 Ал' ће да се слади,
 Мор'о би те риба јести,
 И да није глади.

6. Па је узе, па њом брже
 Да примакне к' усти,
 Чун се љуљну, он се трже,
 Оде санак пусти.

Бранко.

ШКОЛСКО ЗВОНЦЕ.

Брзо и весело.

Ј. Маринковић.

1. Слу-шај ка-ко, звон-це зво-ни, до-но-си нам
ми-о глас; хајд' у шко-лу, де-цо мо-ја,
школски ј'о-пет до-ш'о час. до-ш'о час.

2. Понесите књиге, табле, 3. Још по мало звонце звони,
Перо пропис, сваку стар; Последњи му бруји глас;
Па у школу похитајте А дечица хите мала
Друг са друдом, пар по пар. Да за школски стигну час.
4. У школи их знање чека,
Знање, чисти камен драг;
Да науче, звонце вели,
Помоћ ће им и Бог благ.

Брзо и весело. ВИВАК.

Ј. Це.

1. Ви, ви, ви! ви, ви, ви! на стра-жи смо ми;
зе-ле-ни се на-ше пер-је а бли-ста се к'о би-сер-је,
а на гла-ви пер-ја-ни-ца, то се зо-ве стражар ти-ца.
Ви, ви, ви! ви, ви, ви! на стра-жи смо ми!

2. Ви, ви, ви! ви, ви, ви! на стражи смо ми!
Ко без пушке може проћи, али ловац несме доћи;
Ако дође залуд труди, стражар цикне, све пробуди.
Ви, ви, ви! ви, ви, ви! на стражи смо ми!

3. Ви, ви, ви! ви, ви, ви! на стражи смо ми!
 Ми смо спасли многе тице, многе тице и зверчице,
 Те нас свако радо гледи, добра стража много вреди.
 Ви, ви, ви! ви, ви, ви! на стражи смо ми!

Умерено. **ДОМОВИНИ.** М. Топаловић.

1. До - мо - ви - но мо ја ми - ла, ка - ко си ми
 са - да хој? Ох, што не - мам ла - ка кри - ла,
 да то - би - ђем до - ме мој! Сад тек љу - бим
 по ља тво - ја, од кад туђ про - ла - зим крај.
 умерено
 За то - бом - ме мо - ри бо - ља, ти си си - ну тво - ме рај!

2. Лик твој мили вечно сјаје
 У мом срцу као дан;
 Питам реку: да л' се каје
 Што остави мили стан?
 Питам тиче куда блуди,
 Зар увену зелен луг—
 Кад и оно ко и људи,
 Неверан ти поста друг?

3. Онај облак, црнина је,
 Што ти крије дивни стас,
 Овај ветрић мислим да је
 Тужне фруле плачни глас.
 Мирис цвећа мене сећа
 На твој уздах, на твој вај,
 Она звезда треперећа
 Пастирске је ватре сјај.

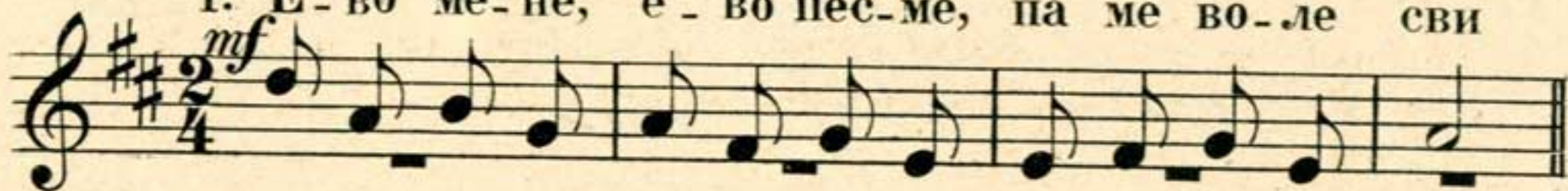
4. Моје очи свуда виде
 Лик твој незаборављен,
 Куд год ходим, за мном иде
 Твојих брда тавна сен;
 Докле ово срце бије
 Сјаји у њем спомен твој,
 Он ће мајко да ме грије
 У туђини леденој!

ЦАРИЋ.

Живо.

А. Ш. Чупић.

1. Е - во ме - не, е - во пес - ме, па ме во - ле сви

и ни - ко ми не - сме ре - ћи ку - ка - ви - ца с'ти! с'ти!

2. Нисам створе тромо, лењо,
Ја сам чио тић;
Ни с' царем се не би мењо,
Волим бит' царић.

4. Људма говећ себи говем,
Слободан ми лет;
Царићем се сам не зовем,
Већ ме зове свет.

3. Немам скиптра ни оружја,
Нисам крунисан;
Нит' ми когод данак пружа,
Он ми свиће сам.

5. Мој је престо свако место,
Где се прима пој;
Где је човек, где је тица,
Где је свако свој.

6. Злобан нисам, охол нисам,
Па сам сретан ја;
И царић сам и песник сам,
Све у један ма.

Чика Јова Змај.

Лагано.

О КОСИДБИ.

К. Станковић.

1. И по - тгк и ре - ка и ла - хори зрак; све љу - би,

све ма - ри, свеж мирис и благ; благ; и ше - ва

пе - ва не спи: кли, кли, кли, кли, кли, кли, кли!

2. Травчица полегла,
Тежак јој је цвет;
Јатанце шарено
Прнуло у лет и пева
Удружен лик: кли, кли, кли!

3. Журе се косачи,
Роса је и хлад;
Кад жега затрепти
Малакше им рад. Шева им
Пева: не спи! кли, кли, кли!

М. П. Шапчанин.

КОВАЧУ.

Убрзано (весело)

М. Топаловић.

1. Хеј, ко - ва - чу, куц-ни бо - ље, да за - је - чи

на ко вањ, гвож-ђе мо - раш по - ку - ца - ти

а - ко хо - ћеш што од ањ. Док је вре - ло

вре - - ло уд - - ри, куј,
уд - ри, куј, и че - ки - ћем по - куц - куј;и че - ки - ћем по - куц - куј!
док је вре - ло уд - ри, куј, и че - ки - ћем по - куц - куј!

2. У мех дувај, ватру пири,
Да се гвожђе усија;
Са кљештама живо стегни,
Да се боље савија.
Док је врело... и.т.д.

3. За раоник и сикиру
Треба добар и јак ков;
Да се после не ругају:
Ковач био ладноков.
Док је врело... и.т.д.

4. Ко промери добро гледа,
Ударац му згоди свак;
Радња ће га оснажити,
Биће снажан, биће јак.
Док је врело... и.т.д.

5. Не плаши се труда, муке,
Нека с' чела цури зној!
Богато ће наплатити
Увек честит пос'о твој.
Док је врело... и.т.д.

6. У младости ко се мучи,
У старости ужива;
Добар ковач ковом својим
Себи срећу сакива.
Зато удри зато куј,
Своју срећу покуцкуј.

УСТАЈ, УСТАЈ СРБИНЕ.

Убрзано.

К. Станковић.

1. У - стај, у - стај Ср - би - не, у - стај на о -

руж - је, дан те че - ка, ноћ већ бе - га, у - стај не о

Лагано.

кле - вај! на но - ге Ср - би бра - ћо, сло - бо - да зо - ве!

2. Доста беше невоље,
Доста би и туге;
Време ј' једном сада дошло
Да с'ослободимо!
На ноге Срби браћо,
Слобода зове!

3. Ко се страши кад треба
За свој род умрети,
Није Србин, већ је изрод,
Тог ће земља клети!
На ноге Срби браћо,
Слобода зове!

Св. Милетић.

МОЛИТВА БОГУ.

Лагано и побожно.

Звонар.

1. О Бо - же наш! у те - бе се сви уз -

да - мо, јер ми тво - ју љу - бав зна - мо, ко - јом

све нас по - кри - ваш. О - че - наш, о - че - наш!

2. О Боже наш!

У светлости дивног раја,
Обитаваш препун сјаја,
Отуд сав свет управљаш, Боже наш!

3. О Господ наш!

Твоје свето име само
Сви ћемо да прослављамо
А ти да нас погледаш, Господ наш!

ПОТОЧАРА.

Ј. Це.

1. У- зе- ле- ној до- љи по- то- ча- ра ма- ла,
 раз- ба- цу- је кап- ље од сре- бр- них ва- ла;
 од сву- да је љу- би хла- до- ви- то гра- ње,
 баш ко да јој чу- ва ти- хо кле- пе - та- ње:
 ти- ка та- ка, ти- ка тик, ти- ка тик, ти- ка тик,
 ти- ка та- ка, ти- ка тик, ти- ка та- ка тик.

2. Млинарева ћерка
 Заспала у хладу,
 А шта у сну сања
 То анђели знаду.
 Над главом јој нија
 Јаворике грање,
 К'о да на њу стреса
 Тичије певање.
 Ћију, ћију, ћију ћи,
 Ћију, ћију, ћију ћи.

3. Ситне челе мале
 Весело облећу,
 Слатка меда траже
 По мирисном цвећу.
 Млинарево чедо
 Нека слатко бујка,
 Пробудит га неће
 Та челина зујка
 Зуја зуја зуја зу,
 Зуја зуја зуја зу.

ЈА САМ МЛАДИ ЗАНАТЛИЈА.

1. Ја сам мла-ди за-нат-ли-ја, за-нат ра-дим
вољ - но; не сти-дим се свог за - на - та,
жи - вим за - до - вољ - но; не сти-дим се,
свог за - на - та жи - вим за - до - вољ - по.

2. Гараве су моје руке,
Гарав ми кецељац,
Ал' сам зато чиста срца,
Поштен рукодељац.

3. Други хитрим пером пише,
Ја ударцем снажним,
На наковњу гвожђе тањим,
Чекићем замашним.

4. Е тако је, без алата
Нема ми заната,
А мени је мој милији,
Од сувога злата.

5. Мени треба свака кућа,
Богата и проста,
Тамо има за ме среће
И заслуге доста.

6. Та занат је готов новац,
Наши стари кажу,
Занатлије од свог рада
Лепе новце слажу.

7. Благо мени занатлији
Ја ћу бити славан;
У мом послу нико мени
Неће бити раван.

ОД БОСНЕ СЕ...

Лагано.

1. Од Бос - не се тур - ска вој - ска
А Дри - на се пла - чем гу - ши,
сил - на, љу - та ди - же, саб - ља се - ва,
Мач - ва теш - ко ди - ше, Ја - дар с'њо - ме
пуш - ка пу - ца, че - та че - ту сти - же,
и По - цер - је и Ша - бац уз - ди - ше.

2. С' Делиграда, Неготина и Кладова тутњи,
А Морава предаје се горке судбе слутњи;
Већ и Петки јављају се силна грома гласи,
Београду ударају грозна рока часи.

Сузе, ах, лије
И прси бије
Србија.

3. Болан Ђорђе у Тополи, на постељи лежи,
Десна рука клонула му, Турчин с већма јежи;
Већ погибе храбри Вељко, паде десно крило
Устава се провалила, бура продре силно.

Јаук се чује,
Враг ланце кује
Србији.

МАЈСКА ПЕСМА.

С. Лудајић.

2. Тамо цвеће дивно цвати,
Ха, тамо је сада рај,
Не можемо мировати.
Хајдмо, хајдмо и.т. д.

3. Тамо ћемо цвеће брати,
Ти нас Боже погледај!
Ми ћемо ти хвалу дати.
Хајдмо, хајдмо и.т. д.

4. Славуј ће нам попевати,
Док не буде дану крај;
Ми ћемо се наиграти,
Веселће нас мили мај
Хајдмо сви у гај!

СТРАШЉИВАЦ.

В. Жулански.

Умерено.

Ко се бо-ји сам у со-би, то је р-ђав
знак; ко-га плаши по-мр-чи-на и-ли пра-зан мрак.
Ко ве-ру-је у ве-штице, леп ми је то ђак!
тај ми не-ће ни-кад би-ти Ср-бин ни ју-нак!
Тај ми не-ће ни-кад би-ти Ср-бин ни ју-нак!

УЧИМО СЕ.

В. Р. Ђорђевић.

Живо.

1. У-чи-мо се, вре-ме нам је; у мла-до-сти
све се ми-ли, сва-ко се-ме да-ће пло-да
кад бу-де-мо о-ста-ре-ли. 2. о-ста-ре-ли.

2. Пропустимо л' ове дане,
Остаћемо душом гњили;
Кајање ће бити горко,
Кад будемо остарели.

3. Трудимо се сада бити
Телом крешки, душом чили;
То ће бити и тад наше
Кад будемо остарели.

МАЈСКА ПЕСМА.

Умерено живо.

П. А. Лукић.

1. Сун-це љуп-ко си-ја о-ко нас је рај,
о-ко нас је рај, јут-рос ра-но сва-ну
ми-ли-цвет ни мај, ми-ли цвет-ни мај,
јут-рос јут-рос ра-но сва-ну ми-ли,
ми-лицвет-ни мај, ми-ли цвет-ни мај.

2. Веселмо се сложено Краткога је века,
Докле траје мај, Одмах му је крај!

МАЈСКА ПЕСМА.

Вл. Каракашевић.

1. О-ба-сја-ло сун-це мај-ско це-о шар-ни
свет свакој'ве-с'о и че-ли-ца и ти-чи-ји

лет сва-кој' ве - с'о и че - ли - ца

и ти-чи-ји лет, хај, хај, хај, јер је гра-н'о

мај хај, хај, хај, јер је гра-н'о мај.

2. Све ј'весело: гора, доља, цвеће, поље, гај,
Па свак живи радује се уживајућ мај.
3. Ко сунашце мајско ово, што је сјајно туд
Тако сјајна треба да је ваша млада груд!
4. Миљем мајским напун'те је, јопи за рана хај
Напун'те је сад је време, јер је гран'о мај!

ПАСТИРОВА ПЕСМА.

Живо.

mf *p*

1. Кад за - сви - ти руј - на зо ра, ла ла
2. Кад за - сви - ти зо - ра руј - на, ла ла

mf

ла, ла ла ла, кре-ћем ста - до ја из
ла, ла ла ла, ве - се ла ми младост

ла ла ла,
ла ла ла,
ла ла ла.
ла ла ла.

p дво - ра, ла ла ла, ла ла ла, кад пче -
 буј - на ла ла ла, ла ла ла, кад фру -

ла ла ла, ла. *mf*
 ла ла ла, ла.

ли - це ла-ких кри - ла пре - ле та - ју све-жи зрак, кад ју -
 ли - це гла-си јас - но кроз ду - бра - ве ле-та - ју, кад пти -

p тар - нег сун-ца ми - ла зрак раз - го - ни ноћ-ни мрак, ла ла
 чи - це ми-ло-глас-но по шу - ми - ци пе-ва ју, ла ла

ла, ла ла ла, ла ла ла ла ла.
 да, ла ла ла, ла ла ла ла ла.

ла ла ла, ла ла ла ла.
 ла ла ла, ла ла ла ла.

ТИХИ ПОЗИВ.

55

Andante.

Влад. Р. Ђорђевић.

1. Лу-би-чи - це,	у-сред го - ре,	са-кри-ве - на,
2. Бо-си-о - че	на врх бр - да,	злаћен зра-ком
3. Ше-вин по - ју	при-је сун-ца,	док још сва-ки
4. А у до - лу	зво-на зво - не,	ви-сом по - је

1. не уз-бра-на	рад ко-га ти ј'	ми-рис ди - ван
2. пр-ве зо - ре,	где не и - ма	жи-ве ду - ше,
3. жи-ви спа-ва,	ко-ме при - чаш	бај зо-ри-це,
4. ти-це ма - ле:	Ништ не-значи	не-го са - мо

1. и ле-по-та	не-гле-да-на?	рад ко-га ти ј'
2. ко - ме ми риш	та-мо го - ре?	ко-ме ми - риш
3. што-ти ду - шу	о - ча-ра - ва?	ко-ме при - чаш
4. скромно смер - но	Бо-га хва-ле?	ништ не значи,

1. ми - рис ди ван	рад ко - га ти ј'
2. та - мо го - ре?	ко - ме ми - риш
3. бај зо - ри - це?	ко - ме при - чаш
4. не го са - мо	скром-но, смер - но

1. ми-рис ди - ван,	лу-би-чи це	у-сред го - ре?
2. та-мо го - ре,	бо-си-о - че	на врх бр - да?
3. бај зо-ри-це,	ше-вин по - ју	при-је сун-ца.
4. Бо-га хва - ле,	а у до - лу	зво-на зво - не.

Јован Ђорђевић.

СРПСКА НАРОДНА ХИМНА.

Andante maestoso.

Даворин Јенко

1. Бо - же прав-де, ти што спа - се од про-па - сти
до сад нас! чуј и од-сад на-ше гла се и од сад нам
бу-ди спас! Моћном ру-ком во-ди бра - ни бу-дућ но-сти
срп - ске брод! Бо - же спа-си, Бо-же хра - ни
српског Краља српски род! српски род! српски род!

2. Сложи српску браћу драгу
На свак дичан, славан рад:
Слога биће пораз врагу,
А најјачи Српству град!
Нек на српској блиста грани
Братске слоге златан плод;
Боже спаси, Боже храни
Српског Краља, српски род!

3. Нек на српско верно чело
Твог не падне гнева гром:
Благослови Србу село,
Поље, ниву, град и дом!
Кад наступе борбе дани,
К победи му води ход;
Боже спаси, Боже храни
Српског Краља, српски род!

4. Из мрачнога сину гроба
Српске круне нови сјај:
Настало је ново доба —
Нову срећу, Боже, дај!
Краљевину Српску брани,
Петвековне борбе плод
Краља Петра, Боже, храни,
Моли ти се српски род!

Јован Ђорђевић.

СОКОЛОВИ МОЈИ ТИЋИ.

57

Умерено.

С. Ј. Николић.

1. Со - ко - ло - ви мо - ји ти - ћи, де - цо мо - ја
 Ју - го - ви - ћи; де - цо мо - ја Ју - го - ви -
 ћи! Ла - зар зо - ве, кру - на и - ште,
 да и - де - мо на бо - ји ште!

2. На Косову сабља чека,
 Је л' вам жао млада века?
 На Косово зове труба,
 Је л' вам жао младих љуба?

3. Коње наше оседлајмо,
 Не чекајмо, похитајмо,
 Полетимо, погинимо,
 Свији своме помозимо!

4. Огњевити стари Јуже,
 Добри оче бојни друже,
 За дом мили, за крст свети,
 Не жалимо ми умрети!

5. Не жалимо млада века,
 Јер нас лепша слава чека;
 Ти ћеш с' нама дико мила,
 Ми смо твојих девет крила!

6. Ми смо љубе прегорели,
 Боја смо се зажелели;
 Нек нас виде сред мегдана,
 Ко су деца Југ-Богдана!

Брзо. **ДОЛИНЕ ТУТЊЕ.**

1. До-ли-не тут-ње а го-ра је-чи и грок-ћу пуш-ке
До-ди-ја рон-ство и љу-та пат-ња Ср-бин се ди-же

би-је се бој!
за народ свој!

Душманска ру-ка па-ли и ру-ши,

у ог-њу плам-ти се-ло и град! су-наш-це јар-ко

с'не-ба се кло-ни, не-ће да гле-да тај голем јад!

2. Неслоге клете било је доста,
Доста је раздор давио нас;
Слога нек стару подигне славу,
У слози лежи Србинов снас.

3. Слободе златне сунашце јарко,
Целоме Српству сини што пре.
За тебе Србин крвцу је лио,
За тебе гине, за тебе мре.

К. Берич.

ОНАМ' ОНАМО.

Умерено.

1. О - нам о - на - мо! за бр-да о - на го - во-ре да је
Мо - је - га ца-ра о - на-мо ве - ле би - о је нег-да

ра - зорен двор. О-нам' о - на-мо за бр - да о - на
ју-нач-ки збор! Мо-је - га ца-ра о - на-мо ве-ле

го - во-ре да је 1. ра-зо-рен двор. 2. ју-нач - ки збор!
би - о је нег-да

2. Онам' онамо! да виђу Призрен!
Та то је моје — дома ћу доћ,
Старина мила тамо ме зове,
Ту морам једном оружан поћ!

3. Онам' онамо!.. са развалина
Дворова царских врагу ћу рећ:
„С огњишта милог бјежи ми, куго!
Зајам ти морам враћати већ!“

4. Онам' онамо! за брда она,
Казују да је зелени гај,
Под ким се дижу Дечани свети
Молитва у њих присваја рај.

5. Онам' онамо! за брда она,
Ће небо плаво савија свод,
На српска поља, на поља бојна,
Онамо, браћо, спремајмо ход!

6. Онам' онамо! за брда она,
Погажен коњу ма кликује Југ:
„У помоћ, ћецо, у помоћ синци,
Светит' ме старца свет ви је дуг!“

7. Онам' онамо! сабљи за стара
Његова ребра да тупим рез,
По турским ребрим да бједној раји,
Њомистом с' руку расецам вез!

8. Онам' онамо! за брда она,
Милошев, кажу, пребива гроб!
Онамо!.. покој добићу души
Кад Србин више не буде роб.

ВОДЕНИЧНО КОЛО.

Брзо.

Так та - ра, тик так, ти - ка та - ка, тик так,

Кратко.

Ко - ло, ко - ло во - де - нич - но,

так та - ра, тик так, ти - ка та - ка, тик так,

ме - ље зр - но пше - нич - но.

так та - ра, тик так, ти - ка та - ка, тик так,

Ко - ло нам се

кр, кр, кр, кр, кр, кр, кр, кр,^{*)} ш - - - - -

по - ло - ми и пше - ту нам у - чи - ни;

^{*)} Кр, кр, кр, кр, изводи трећи глас и то у ритму: а за тим пушти глас: ш...

до - не - си - те се - ки - ру,
че - кић, дле - то, те - сте - ре,

ке - сер, свр. до, бур - ги - ју, Ко - ло да о -
ма - ле ве - ће ек - се - ре.

пра - ви - мо, жи - то да са - ме - ље - мо.

Сад је ко - ло го - то - во,
Так та - ра, тик так, ти - ка та - ка, тик так,

о - кре - ни - мо по - но - во!
так та - ра, тик так, ти - ка та - ка, тик так!

СВИ ПЕТЛИЋИ.

Сви пет-ли - ћи ле-по по - је, ле-по по - је,

па до-зив - љу ко - ке сво - је, ко - ке сво - је;
Сви пет-ли - ћи ле-по по - је, ле-по по - је,

ко - ко-да! ко - ко-да! ко - ко-да!
па до-зив - љу ко - ке сво - је, ко - ке сво - је;
Сви пет-ли - ћи ле-по по - је, ле-по по - је,

сви пет-ли - ћи ле-по по - је, ле-по по - је, ко - ко-да!
ко-ко-да! ко - ко-да! ко - ко-да! ко - ко-да!
па до-зив-љу ко-ке сво - је, ко-ке сво - је, ко - ко-да!

ТИЦЕ ПОЈЕ...

Ти - це по - је, е - то зо - ре, е - то зо - ре,

и гла - си се зво - на о - ре, зво - на о - ре:

Ти - це по - је, е - то зо - ре, е - то зо - ре,

бим бам бим бам бим бам. Дан нам

и гла - си се зво - на о - ре, зво - на о - ре: бим

Ти - це по - је, е - то зо - ре, е - то зо - ре, и гла

но - си сре - ће но - ве, сре - ће но - ве, на ју - тре - ње

баам бим баам бим баам! Дан нам но - си

си се зво - на о - ре, зво - на о - ре: бим баам

зво - но зо - ве, зво - но зо - ве! бим баам бим

сре - ће но - ве, сре - ће но - ве, на ју - тре - ње зво - но

бим баам бим баам! Дан нам но - си сре - ће

бим баам бим баам! Дан нам но - си сре - ће

баам бим баам!

зо - ве, зво - но зо - ве! бим баам бим баам

но - ве, сре - ће но - ве, на ју - тре - ње зво - но зо - ве,

но - ве, сре - ће но - ве, на ју - тре - ње зво - но зо - ве,

бим баам!

зво - но зо - ве! бим баам бим баам бум.

W. R. G. 15.

зво - но зо - ве! бим баам бим баам бум.

ЈУТРЕЊИ РАДОВИ.

65

М. Топаловић.

Moderato.

1. Руј-на зо-ра кад на про-зор, про-сне јут-ром див-ни
зрак, тад је вре-ме у-ста-ја-ти, јер је
од-гнан ноћ-ни мрак. Пе-ри ру-ке, у-миј
ли-це, чеш-љај гла-ву, то је ред. А то
чи ни, де-те мо-је, и кад бу-деш једном сед.

2. Обуци се па управи небу горе поглед свој,
И заштити да благослов, пошаље ти творац твој
Па се весо посла лати, учи, ради, док си млад
Јер ленштину у старости тек ће снаћи тешки јад!

ЧЕЛИЦА.

Одушевљено.

М. Топаловић.

1. Ле - ти че - ла ма - ле - на, ма - ле - на,

p

о - ко цве-ћа ша - ре - на, ша - ре - на, ни - ти ста - је,

f

ни - ти се - да, док не ску-пи до-ста ме - да.

2. Ко јој рече Боже мој,
Да остави мили рој?
Ко је учи где ће стати,
Где ће меда насисати?

3. Бог је учи за то зна
Где је башта шарена,
У ком цвету има сласти
Где ће проћи где ће пасти.

Чика Јова Змај.

ПОШЕТАЛА ЦАРИЦА МИЛИЦА.*

Лагано. Народна.

Пева један:

Брујање:

Ој - - - ! По-ше-та-ла Цари-ца Ми-ли-

ца, и - спод гра - да би - је - ла Кру - шев

ца, с'њо - ме ше - њу до две ми-ле кће - ри:

Сви.

Ву - ко - са - ва и ли - је - па Ма - ра.

К'њима јазди Владета војвода,
 На дорату на коњу доброме,
 Владета је коња ознојио,
 И у б'јелу пену обукао.
 Пита њега Царица Милица:
 Ој Бога ти кнежева војводо!
 Што си тако коња ознојио?
 Не виђе ли честитогa кнеза,
 Господара и мога и твога? И. т. д.

* Овако се пева „Косовка девојка“ и „Смрт мајке Југовића“

ЛЕТ, ЛЕТ, ТИЧИЦЕ МАЛЕ.

Лагако.

М. Топаловић.

1. Лет, лет, ти-чи-це ма-ле! Лет, лет,
лет! Где топ-ли-је сун-це сја-је, леп-шу зем-љу,
леп-ше кра-је чу-ва за вас свет, лет, лет,
лет, чу-ва за вас свет, лет, лет, лет!

2. Лет, лет, тичице мале!
Лет, лет, лет!
Радост нек вам свуда сија,
Свуда где год смерно клија
Мирисави цвет.
Лет, лет, лет!

3. Лет, лет, тичице мале!
Лет, лет, лет!
Отпутујте чилом срећом,
А дођите још са већом
Опет у наш свет.
Лет, лет, лет!

СРПСКА НАРОДНА ХИМНА.

Andante maestoso.

Даворин Јенко.

Бо - же прав-де ти што спа - се од про - па - сти

до сад нас, чуј и од - сад на - ше гла - се

и од сад нам бу - ди спас! Моћ - ном ру - ком

во - ди бра - ни бу - дућ но - сти срп - ске брод!

f

Бо - же спа - си Бо - же хра - ни

f

срп - ског Кра - ља срп - ски род!

1.

срп - ски род!

2.

срп - ски род!

2. Сложи српску браћу драгу
На свак дичан славан рад:
Слога биће пораз врагу,
А најјачи Српству град!
Нек на српској блиста грани
Братске слоге златан плод
Боже спаси, Боже, храни
Српског Краља, српски род!

3. Нек на српско верно чело
Твог не падне гнева грм:
Благослови Србу село
Поље, ниву град и дом!
Кад наступе борбе дани,
К победи му води ход!
Боже спаси, Боже храни
Српског Краља, српски род!

4. Из мрачнога сину гроба
Српске круне нови сјај;
Настало је ново доба—
Нову срећу, Боже, дај!
Краљевину Српску брани,
Петвековне борбе плод,
Краља Петра, Боже, храни,
Моли ти се српски род!

Јован Ђорђевић.

ХИМНА СВ. САВИ.

Andante religioso.

mf

1. Ус-кликни-мо с љубав-љу Све-ти-тс-љу Са-ви,

mf

2. Благодарна Србијо, пуна си љубави,
Према твојем пастиру, Светитељу Сави;
Босна и Ерцеговина, Светог Саве дедовина,
С тобом славе славу. Светитеља Саву.
3. Здраве Среме, Банате и Србијо Стара,
Фрушка Гора, чувај нам тело Кнез Лазара
Црна Гора, сестро мила, здраво и ти с нама била,
Да слаavimo славу Светог оца Саву.
4. Милешево слави се телом Светог Саве,
Кога славе сви Срби с обе стране Саве
Синан Паша ватру пали, тело Светог Саве спали,
Ал не спали славе, нити спомен Саве.
5. Пет векова Србин је у ропству чамио,
Светитеља Саве име је славио
Чуј нам и сад песму, Саво, светитељска наша главо,
Поживи нам нашег доброг Краља Петра.
6. Да се српске све земље скоро уједине,
Сунце правде, слободе, да нам једном сине;
Да живимо сви у слози, Свети Саво ти помози,
Почуј глас твог рода, српскога народа!

ЋАЧКА ПЕСМА.

Marciale.

Влад. Р. Ћорђевић.

1. И - спит нам је те - жак дан, а - ли у - спех

The first system of the musical score is in treble and bass clefs with a key signature of one sharp (F#) and a common time signature (C). It begins with a forte (f) dynamic. The melody is in the treble clef, and the bass line is in the bass clef. The lyrics are written below the notes.

по - уз - дан, и - спит нам је те - жак дан

The second system continues the melody and bass line. The lyrics are written below the notes.

а - ли у - спех а - ли у - спех по - уз - дан.

The third system continues the melody and bass line. The lyrics are written below the notes.

Са - мо храб - ро и на рад не гу - би - мо

The fourth system continues the melody and bass line. It begins with a mezzo-forte (mf) dynamic. The lyrics are written below the notes.

1. вре - ме на́д! 2. вре - ме на́д! *f* не гу - би - мо

вре - ме не гу - би - мо на́д!

не гу - би - мо вре - ме не гу - би - мо на́д!

2. Час за часом пролази
Мили одмор долази.
Само храбро и на рад,
Не губимо време на́д!

3. Тад' се смемо играти
Лепе песме певати.
Само храбро и на рад,
Не губимо време на́д!

4. А сада се спремајмо
Своје књиге гледајмо.
Само храбро и на рад,
Не губимо време на́д!

5. Испит нам је тежак дан
Али успех поуздан.
Само храбро и на рад,
Не губимо време на́д!

ПЕВАЈМО БРАЋО.

Речи Драг. Брзака.

Влад. Р. Ћорђевић.

Marciale.

Пе - вај-мо бра - ћо, пе - вај-мо дру - зи, нек

f

је - че по - ља, нек гр - ме лу - зи у

ff

склад - ни пој! нек бру - ји пес - ма

f

нек

час јед - ва чуј - но, час о - пет сил - но

mf accel.

бру - ји пес - ма *mf*

Adagio.

ве - се - ло буј - но, за на - род свој, за

a tempo

на - род свој за на - род свој за

a tempo

p rit.

a tempo

на - род свој за на - род свој! Пе - вај - мо бра - ћо

за на - род свој, за

на - род свој, за на - род свој!

пе - вај - мо дру - зи у склад - ни пој!

на - род свој, за на - род свој!

ВИЛИНСКО КОЛО.

Moderato.

Где сте ви-ле се-стре ми-ле, по-ноћ нам је,

p

рок, по-ноћ нам је рок, по-ноћ нам-је рок!

Allegro.

Дош лиђа - ци ви-лења - ци да по-ве - ду скок скок скок!

На вр - зи - ном ко - лу ко - лу да на - у - че

шко-лу шко-лу три - нај-сту три-нај-сту три - нај-сту

dolce
три-нај-сту! Где сте ви - ле ох, ох, ој! вас по-зив - љем

Allegro.
чуј - те пој! Е - во нас у-сред вас на ваш по-зив

1. 2.
ох, ох, ој! ој!
p dolce
Срет-ни ли смо доб - ре во - ље

што виде смо вас и ле-по - ту ва-шу и ваш дивни стас!

f dolce Allegro.

Тај-не на-ше знај-те и ви-ликски глас! Ви од са - да

ни-сте о - бичај-ни ђа-ци, већ од са - да ви сте

ђа-ци ви-ле-ња-ци ми-во-ли-мо-вас! и ми вас!

а за до - каз то - га дај-те ру-ке а - мо да ви-лин-ско

Allegro.

ко - ло ску-па по - и - гра-мо. Еј ко-ло на-ше

ви - то по - но си - то! ђа - ци се не пла - ше

ма и ви - ло - ви - то, ви - то, ма и ви - ло - ви - то!

Еј ко - ло на - ше пу - но див - на ча - ра!

ђа - ци се не пла - ше об - ма - не ни ква - ра, ква - ра,

об - ма - не ни ква - ра! Еј ко - ло на - ше гди се но - ге

мо - ре! ђа - ци се не пла - ше ма би-ло до

зо - ре, зо - ре ма би-ло до зо - ре! Еј, кад је

та - ко, та - ко ла - ко, ла - ко, а ви крен - те

бр - же, бо - ље! с дра-ге во - ље! Нек се зна - де

кад иг-ра-ју са ви-ла-ма ђа - ци! 1. ђа - ци! 2.

І СМЕША ДЕЧЈИХ ПЕСАМА.

Allegretto.

Влад. Р. Ћорђевић.

Јаг-ње мо-је ско-чи ма-ло де да ви-дим

ка-ко знаш, ев' и ја ћу што си ста-ло што се самном

1. не играш? не играш? Шибљи - ко, шибљи
2. rit. Шибљи ве-лим
Шибљи - ко, шибљи - ко, Шибљи ве-лим

Шиб-љи ве-лим ја по-љу-бим те ја те -

бе и - те - бе

p по - љу - бим те и ту Ми-цу до те - бе

mf те - бе

p по - љу - бим те

Allegro.

до те - бе

mf Так та-ра, тик так, ти-ка, та-ка, тик так,

Ко - ло, ко - ло во - де - нич - но

так та - ра, тик так, ти - ка та - ка, тик так,

ме - ље зр - но ше - нич - но.

так та - ра, тик так, ти - ка та - ка, тик так,

Ко - ло нам се

кр, кр, кр, кр кр, кр, кр, кр*) III

по-ло-ми и ште-ту нам у - чи - ни До-не-си - те че-кић дле-то

III

се - ки - ру, ке - сер, свр, до, бур - ги - ју,
те - сте - ре, ма - ле, ве, ће ек - се - ре,

ко-ло да о - прави - мо, жи-то да са ме-ље-мо!

p rit.

*) Кр, кр, кр, кр, изводи тенор и бас и то у ритму: , а затим
шупити глас: ш...

кр, кр, кр, кр кр, кр, кр, кр

mf

Сад је ко-ло го-то-во о-кре-ни-мо

mf Так та-ра тик так, ти-ка, та-ка, тик так, так та-ра тик так,

1. 2. *rit.* Moderato.

по-но-во! по-но-во!

ти-ка, та-ка тик так, ти-ка, та-ка тик так. Зу, зу,

Ле-ти че-ла ма-ле-на, *mf*

зу, Ле-ти че-ла ма-ле-на, ма-ле-на, о-ко цве-ћа

зу, зу, *mf*

f

ша-ре-на, ша-ре-на, зу, ни-ти ста-је ни-ти се-да, зу, зу,

Ле-ти че-ла,
 док не ску-пи до-ста ме - да. Ле-ти че-ла,
 ма-ле-на, ма-ле-на

ма-ле-на, ма-ле-на
 о - ко цве-ћа ша - ре - на,

ша-ре-на, ни - ти ста-је, ни - ти се - да док не ску-пи,

до - ста ме - да. Я по - се - јах лан

баш на И-ван-дан. Я по-се-ях

p Я по-се-ях лан баш на И-ван-

лан. Ка-ра-ла ме, ка-ра-ла ме И-ва-но-ва

дан

маї-ка, ка-ра-ла ме, ка-ра-ла ме И-ва-но-ва

маї-ка. Я по-се-ях лу-бе-ни-це

по-крај во - де Сту - де - ни - це, се - но

Ja по-се-јах *f*

лу - бе - ни - це по-крај во - де Сту - де - ни - це се - но сла - ма

сла - ма, се - но сла - ма, зоб, зоб,

зоб,

зоб, зоб, зоб, зоб.

се - но сла - ма зоб.

Ко - ко - да, *mf*

зоб, зоб, зоб, зоб.

Ко - ко - да

ко - ко - да, ко - ко - да.

Сви пет-ли - ћи ле-но по - је,

p

Сви пет-ли - ћи ле-по по - је

ле-по по - је па до-зив - љу ко-ке сво - је

ле-по по - је па до-зив - љу ко-ке сво - је

ко-ке сво - је ко - ко да, ко - ко да

Сви пет-ли - ћи ле-по по - је

ко-ке сво - је ко - ко да ко - ко да

ко ко да Сви пет-ли - ћи ле-по по - је

ко - ко да

ле-по по - је, па до-зив - љу ко-ке сво - је

ко - ко да

ле-по по - је ко - ко да ко - ко да, ко - ко да, ко - ко да!

ко-ке сво - је

КОЛО

из комада „Крв за род“

Allegro.

Д. Јенко.

First system of the musical score. It consists of a vocal line and a piano accompaniment line. The vocal line is in 2/4 time, starting with a piano (*p*) dynamic. The lyrics are: Хајд, по - ве - ди, чи - ча, ко - ло, ко - ло на - о -

Second system of the musical score. The vocal line continues with the lyrics: ко - ло, хајд по - ве - ди, чи - ча, ко - ло. The piano accompaniment continues with sustained chords.

Third system of the musical score. The vocal line continues with the lyrics: ко - ло на - о - ко - ло, Крај те - бе је сна - га. The piano accompaniment continues with sustained chords. A forte (*f*) dynamic marking is present at the beginning of the third measure.

Fourth system of the musical score. The vocal line continues with the lyrics: ја - ка, све - то ју - нак до ју - на - ка!. The piano accompaniment continues with sustained chords.

p

Хајд по-ве-ди чи-ча ко-ло ко-ло на-о - ко-ло,
Ој

хајд по-ве-ди чи-ча ко-ло, ко-ло на-о - ко-ло.

f

Хајд по-ве-ди чи-ча
Нек се чу-је нек се чу-је на све

mf *f*

ко-ло, ко-ло, ко-ло, ко-ло, ко-ло, ко-ло,
стра-не, ка-ко Ср-би ка-ко Ср-би

на - о - ко - ло. — Хајд по - ве - ди чи - ча ко - ло,
 зем - љу бра не. Ој

p

ко - ло на - о - ко - ло, хајд по - ве - ди чи - ча ко - ло,

ко - ло на - о - ко - ло, крај те - бе је сна - га

f

ја - ка, све то ју - нак до ју - на - ка!

Хајд по - ве - ди ко - ло, ко - ло на - о - ко - ло!

СОКОЛИ.

Лагано тужно.

И. Бајић.

So-ko - ли, со-ко - ли, што сте та - ко рет -

p

ки? Гнез - до вам је, со - ко - ли, тек у

при - по - вет - ки. Српске ти - це крас - не

mf

из ста - ри - не све - те, где - сте? јер нам

f

из - ги - нут не сме - те. Пла - че - те ли где -

год за ју - на - ци ста - ри? ил мо -

ли - те Бо - га да но - ве по - да -

ри? Со - ко - ли! ој, со - ко - ли!

МОЛИТВА ЗА СРПСКИ ДОМ.*)

И. Бајић.

Molto andante.

p

Бо-же све-мо - гу - ћи, ко-ји мраве
Бо-же, ко-ји

Бо-же све-мо - гу - ћи

хра-ниш и сла-ба ство ре - ња од сил-ни-ка
мраве хра-ниш

ко-ји хра-ниш

бра-ниш свој бла-го-сгов скре - ни и на ро-ду
Свој бла-го-слов

Свој бла-го-слов скре - ни

мом! Са - чу - вај му сре - ћу,
на ро ду скре ни!

и на - ро - ду

*) Ова је композиција узета из „Српске забаве“ од Ј. Живојновића и И. Бајића у Н. Саду.

чу - вај срп - ски дом! Ми - ли - јо - ни у - ста

кте - би ди - жу глас: ту нам ле - жи

кте-би ди - жу

на - да у - те - ха и спас!

МЛАДИ СРБИ.^{*)}

Мушки хор.

Мла-ди Ср-би буд - мо ми, мла-ди Ср-би буд-мо ми!

^{*)}Непознат ми и песник и композитор. Само сам имао прву строфу песме, а другу је на моју молбу, удесио један ученик осмог разреда гимназије.

бра-ћа јед-не мис-ли сви, бра - ћа сви. *p* Ми-сли сло-ге,

мис - ли сла - ве, мис - ли љуб - ве брат - ске пра - ве,

у нас гле - - да гле - да на-род сав!

у нас гле-да гле - да на-род на - род сав!

f

у нас гле да гле - да на-род сав!

у нас гле-да гле - да на-род на - род сав!

2. Врли Срби буд'мо ми,
 Браћа једне мисли сви!
 Буд'мо весла српском броду,
 Нек смо дика своме роду,
 У нас гледа народ сав!

ОЈ СРБИЈО!

f

1. Ој, Србијо, ми-ла ма-ти, у-век ћу те та-ко зва-ти

f

p

ми-ла зем-ља, ми-ли до-ме на ср-цу је слат-ко тво-ме.

p

f

Срећ-но жи-вет ко у ра-ју, где ми-ли-не веч-но тра-ју

f

ff

у те-би ћу срећ-но тек про-во-ди-ти о-вај век.

ff

rit.

2. Подигни се мати мила,
Да нам будеш што си била,
Јер си тужно робовала,
Дуго сузе проливала,

3. Сунце ти се већ родило,
Које ти је зашло било.
На криоцу свагда твој
Утеха је срцу мом.

Садржај:

	Стр.		Стр.
Напомена	2	Киша	22
Припрема из нотног певања	3	Четири годишња времена	22
Јагње моје	8	Јеленче	23
Добар ђак	8	Моје село	24
Хвала Богу	9	Радо иде Србин у војнике	25
Лутко моја	9	У ранама	26
Имам јагње	10	Лепа наша домовино	26
Ко је господар?	10	Док је нама	27
Паун пасе	11	Ох пролеће	28
Ој јаворе	11	Сеја брата на вечеру звала	28
Тита, тита лобода	12	Химна Св. Сави (у 2 гл.)	29
Ја посејах лан	12	Јарко сунце одскочило	30
Шибљико	12	Ој Словени	31
Како ми се мак сеје	13	Бранково коло	32
Коларићу, Панићу	13	Боже братинства	35
Пљескавица	13	Српско оро	36
Војвода и два улака	14	Ја сам млада Српкиња	41
Јежолe, драголe	14	Циц	42
У Милице дуге трепавице	15	Школско звонце	43
Ајде лепа Маро	15	Вивак	43
Да плетемо ситно коло	16	Домовини	44
Берем, берем грожђе	16	Царић	45
Баба тикве продавала	17	О косидби	45
Калило	17	Ковачу	46
Девојчица платно бели	17	Устај, устај Србине	47
Медвед бере јагоде	18	Молитва Богу	47
Игра коло	18	Поточара	48
Несташни дечаци	19	Ја сам млади занатлија	49
Ја сам добре воље	19	Од Босне се	49
Благо нама тицама	21	Мајска песма	50
Сунце зађе	21	Страшљивац	51

	Стр.
Учимо се	51
Мајска песма	52
Мајска песма	52
Пастирова песма	53
Тихи позив	55
Српска Народна Химна (у 2 гл.) . .	56
Соколови моји тићи	57
Долине тутње	58
Онам' онамо	59
Воденично коло	60
Сви петлићи	62
Тице поје	63
Јутрењи радови	65
Челица	66

	Стр.
Пошетала Царица Милица	67
Лет, лет, тичице мале	68
Српска Народна Химна (у 4 гл.) . .	69
Химна Св. Сави (у 4 гл.)	70
Ћачка песма	72
Певајмо браћо!	74
Вилинско коло	76
И смеша дечјих песама	81
Коло из „Крв за род“	89
Соколи	92
Молитва за српски дом	94
Млади Срби	95
Ој Србијо!	97

